

ברטולד ברכט

בג'ונגל הערים

Im Dickicht der Städte

נוסח עברי: שמעון בוזגלו

2012

כל הזכויות שמורות לשמעון בוזגלו

הנפשות הפועלות

שלינק [Shlink]: סוחר עצים, מְלָאֵי [כלומר, בן מלאיה = מלזיה המודרנית]

ג'ורג' גרגה [George Garga]

ג'ון גרגה: אביו של ג'ורג'

מאי [Mae] גרגה: אמו של ג'ורג'

מרי גרגה: אחותו

ג'יין לארי [Jane Larry]: חברה שלו

סקיני: סיני, המזכיר של שלינק

קולי קאוק': ידוע בשם "בבון", סרסור

ג'יי פיניי: ידוע בשם "תולעת", בעל בית מלון

פט מנקי [Pat Manky]: הגאי [באוניה]

מטיף של "צבא הישועה"

חרומף

ברמן

סי. מיינס [C. Maynes]: בעל ספריית השאלה

מלצר

עובדי הרכבת [שלושת האנשים המתלווים למר מיינס במערכה התשיעית?]

פקיד [מערכה 8],

עובד [מערכה 8]

תודה לחנן אלשטיין, שהשווה בקפידה בין המקור הגרמני לנוסח העברי.
הציטוטים מעונה בגיהינום מאת ארתור רמבו הם בתרגומו של משה בן שאול.

פרולוג

אתם בשיקגו ב-1912. אתם עומדים להיות עדים לתחרות היאבקות ללא הסבר בין שני אנשים, ולראות את נפילתה של משפחה שעברה מהערכה לג'ונגל של העיר הגדולה. אל תשברו את הראש בניסיון להבין את המניעים לקרב, תתרכזו בתחרות. תשפטו בלי משוא פנים את הטכניקה של היריבים, ותצמידו את העיניים לקו הסיום.

תמונה 1

ספריית ההשאלה של סי. מיינס בשיקגו. בוקר ה-8 באוגוסט 1912. גרגה מאחורי הקופה. פעמון הדלת מצלצל. שלינק וסקיני נכנסים.

סקיני

אם אנחנו קוראים נכון את השלט, זאת ספריית השאלה. היינו רוצים לשאול ספר.

גרגה

איזה ספר ?

סקיני

ספר עבה.

גרגה

בשבילך ?

סקיני

(מסתכל על שלינק לפני כל תשובה.) לא, לא בשבילי. בשביל האדון הזה.

גרגה

השם שלך ?

סקיני

שלינק, סוחר עצים, רחוב מלפרי 6.

גרגה

(כותב את השם.) סנט לשבוע לספר. תבחר.

סקיני.

לא, אתה תבחר.

גרגה

הנה סיפור בלשי, זה לא טוב. הנה משהו יותר טוב – ספר נסיעות.

סקיני

ככה סתם אתה אומר שהספר לא טוב?

שלינק

(מתקרב אליו.) זאת הדעה האישית שלך? אני קונה אותה. עשרה דולרים זה מספיק?

גרגה

קח אותה במתנה.

שלינק

אתה רוצה להגיד ששינית את דעתך ועכשיו זה ספר טוב?

גרגה

לא.

סקיני

בעשרה דולרים תוכל לקנות לעצמך כמה גופיות חדשות.

גרגה

העבודה שלי היא בסך הכול לעטוף ספרים.

סקיני

זה מרחיק את הלקוחות.

גרגה

מה אתם רוצים ממני? אני לא מכיר אתכם. אף פעם לא ראיתי אתכם בכלל.

שלינק

אף פעם לא שמעתי על הספר הזה והוא לא אומר לי שום דבר. אני מציע לך ארבעים דולר בשביל לשמוע מה הדעה שלך עליו.

גרגה

אני אמכור לך את הדעות של Mr J.V.Jensen ושל Mr ארתור רמבו, אבל אני לא אמכור לך את הדעה שלי.

שלינק

הדעה שלך לא שווה כלום, בדיוק כמו הדעה שלהם, אבל עכשיו אני רוצה לקנות אותה.

גרגה

תרשה לי לשמור את הדעות שלי לעצמי.

סקיני

המשפחה שלך מיליונרים בינלאומיים ?

גרגה

המשפחה שלי חיה על דגים רקובים.

שלינק

(בשמחה.) לוחם ! ציפיתי ממך לבוא עם מילים שאני אוהב ושתשיג למשפחה שלך משהו יותר טוב מדגים.

סקיני

ארבעים דולר ! זה ערימת גופיות בשבילך ובשביל המשפחה שלך.

גרגה

אני לא זונה.

שלינק

(בהומור.) קשה לי להאמין שהחמישים דולר שלי יפריעו לחיי הנפש שלך.

גרגה

זה שאתה מעלה את הסכום של ההצעה שלך זאת השפלה חדשה, אתה יודע את זה.

שלינק

(בתמימות.) בן אדם צריך לדעת מה יותר טוב, קילו דגים או דעה. או שני קילו דגים או הדעה.

סקיני

אדוני היקר, העקשנות שלך תכניס אותך לצרות.

גרגה

אני אדאג שתעופו מפה.

סקיני

זה שיש לך דעות מראה שאתה לא מבין כלום מהחיים.

שלינק

גברת לארי אומרת שרצית לנסוע לטהיטי, זה נכון?

גרגה

מאיפה אתה מכיר את ג'יין לארי?

שלינק

היא גוועת מרעב. היא לא מקבלת כסף על החולצות שהיא תופרת. לא הראית את הפרצוף שלך אצלה כבר שלושה שבועות.

גרגה מפיל מידיו ערימת ספרים.

סקיני

שים לב למה שאתה עושה! אתה רק עובד פה.

גרגה

אתם מטרידים אותי. אבל אין לי מה לעשות עם זה.

שלינק

אתה עני.

גרגה

אני חי על אורז ודגים. אתם יודעים את זה כמוני.

שלינק

תמכור !

סקיני

אתה איל נפט ?

שלינק

השכונה שלך מרחמים עליך ?

גרגה

אני לא יכול להוריד את כל השכונה ביריות.

שלינק

המשפחה שלך שבאה מהערבה...

גרגה

ישנים שלושה במיטה שצמודה לצינור ניקוז שבור. אני מעשן בלילה, רק ככה אני יכול להירדם.

החלונות סגורים כי שיקגו קרה. אתם נהנים מזה ?

שלינק

בטוח שהמותק שלך...

גרגה

תופרת חולצות בשני דולרים לחתיכה. רווח נקי: שישה סנטים. אני ממליץ על החולצות שלה.

אנחנו מבלים ביחד את ימי ראשון. בקבוק ויסקי עולה לנו ארבעים סנט, ארבעים סנט – לא

פחות ולא יותר. זה משעשע אתכם ?

שלינק

אתה לא זורק מחשבות סודיות מהשרוול שלך.

גרגה

לא.

שלינק

אף אחד לא יכול לחיות על שישה סנטים רווח נקי.

גרגה

כל אחד והשעשועים שלו. יש אנשים שאוהבים את טהיטי, אם לא איכפת לך.

שלינק

אני רואה שאתה בעניינים. זה החיים הפשוטים. בִּפְּיִי יש סערות. אבל בהמשך, בדרום, יש את איי הטבק, ושרדות ירוקים מרשרשים. חיים שם כמו לטאה.

גרגה

(מסתכל מבעד לחלון, ביושב.) 34 מעלות בצל. רעש מגשר מילווקי. תנועה. בוקר כמו כל בוקר אחר.

שלינק

אבל הבוקר הזה שונה. אני מתחיל בו את המלחמה שלי אתך. השלב הראשון זה לזעזע את הרצפה שאתה עומד עליה. (הפעמון מצלצל, מיינס נכנס.) האיש שלך הגיע בדיוק בצלצול.

מיינס

למה אתה לא מטפל באדונים האלה, ג'ורג'?

סקיני

(בעוקצנות.) יש לו יחסים מתוחים אתנו.

מיינס

למה אתה מתכוון?

סקיני

לא איכפת לנו מהגופייה המזוהמת שלו.

מיינס

גרגה, איך אתה מעז לבוא ככה לעבודה? מה זה, אטליז? רבותיי, זה לא יקרה עוד פעם.

סקיני

הוא אומר משהו! הוא מקלל לתוך השרוול שלו. למה אתה לא מדבר בקול שאלוהים נתן לך!

גרגה

אדון מיינס, אני צריך גופיות חדשות. אי אפשר להיות ג'יגולו בעשרים דולר לשבוע.

שלינק

סע לטהיטי. לא מתרחצים שם.

גרגה

תודה. הדאגה שלך נוגעת ללב. אני אשלח את אחותי להתפלל בשבילך בכנסייה.

שלינק

כן, בבקשה. גם ככה אין לה משהו אחר לעשות.

גרגה

רק חסר לה קטורת.

שלינק

מִנְקִי הוא הגבר הנכון בשבילה. הוא קורע את עצמו בשבילה. ההורים שלך מתים מרעב והיא אפילו לא ממצמצת.

גרגה

יש לכם סוכנות בלשים? העניין שלכם בנו מחניף, אני מקווה.

שלינק

אתה פשוט עוצם את העיניים שלך. המשפחה שלך במסלול ישיר לאסון. אתה היחיד שמרוויח קצת כסף, ואתה מתפנק לך עם דעות! יותר טוב שתיסע לטהיטי. (מראה לו מפה ימית שמחזיק בידיו.)

גרגה

בחיים שלי לא ראיתי אתכם.

שלינק

יש שני קווי נוסעים.

גרגה

בדיוק קנית את המפה הזאת, נכון? היא חדשה.

סקיני

תחשוב על זה, האוקיינוס השקט!

גרגה

(אל מיינס.) אני מבקש ממך שתראה לאדונים האלה את הדרך החוצה. הם לא באו לקנות שום דבר. הם מבריחים את הלקוחות. הם ריגלו אחריי. אני אפילו לא מכיר אותם.

ג'יי. פינ'יי, הידוע בשם "תולעת", נכנס. שלינק וסקיני פוסעים לאחור ומעמידים פנים שאינם מכירים אותו.

תולעת

זאת ספריית ההשאלה של סי. מיינס?

מיינס

בכבודו ובעצמו.

תולעת

מוסד מפוקפק, לכל הרוחות.

מיינס

אתה מחפש ספרים, מגזינים, בולים?

תולעת

מה, יש ספרים? עסק מסריח. בשביל מה צריך את זה? אין מספיק שקרים? "השמיים היו שחורים, העננים שטו מזרחת". למה לא דרומה? מה שאנשים לא בולעים!

מיינס

תן לי לעטוף לך את הספר הזה, אדוני.

סקיני

למה אתה לא נותן לו שנייה לנשום? ואני שואל אותך, האדון הזה נראה לך כמו תולעת ספרים?

גרגה

זאת מזימה.

תולעת

איזה שאלה! היא אומרת: "כשאתה מנשק אותי, אני תמיד רואה את השיניים היפות שלך". איך אפשר לראות כשמתנשקים? אבל ככה היא. הדורות הבאים יגלו את זה. כלבה מטונפת! (הוא רומס את הספרים בעקביו).

מיינס

אוהו, אדוני, אתה תשלם טוב מאוד על הספרים שהרסת!

תולעת

ספרים! בשביל מה הם טובים! הספריות עצרו את רעידת האדמה בסן פרנסיסקו?

מיינס

ג'ורג', תביא את השריף.

תולעת

יש לי חנות משקאות. לזה קוראים עסק מכובד.

גרגה

הוא אפילו לא שתוי.

תולעת

אני רועד כמו עלה רק מלהסתכל על בטלנים כאלה.

גרגה

זאת קנוניה. הם רודפים אחריי.

קאזין, המכונה "בבון", נכנס עם ג'יין לארי. תולעת פוסע לאחור ומעמיד פנים שאיננו מכיר אותם.

בבון

קדימה, תיכנסי, פרגית לבנה קטנה שלי. זאת ספריית ההשאלה של מיינס.

גרגה

כדאי שתסגור את החנות, מר מיינס. מזיקים מוזרים זוחלים אל תוך הדפים שלך, העש אוכל את המגזינים שלך.

תולעת

אני תמיד אומר: תסתכל לחיים בלבן של העיניים.

בבון

תעוף לי מהעיניים! אני לא סובל ניירות, בייחוד לא עיתונים.

גרגה

תביא את האקדח!

שלינק

(פוסע לפנים.) אני מבקש ממך, אתה מוכר?

גרגה

(מבחין בג'יין.) לא!

ג'יין

ג'ורג', זאת החנות שלך? למה אתה מסתכל עליי ככה? רק יצאתי לטיול קטן עם האדון הזה.

גרגה

תמשיכי בטיול.

בבון

אוהו, בוא לא נהיה קשוחים. אתה לא סומך עליה? אם אני מתחמם, הספר הזה יהיה מפורז פה באלף חתיכות. אתה עדיין לא סומך עליה?

מיינס

אני אפטר אותך אם לא תסמוך עליה. הספרים שלי הולכים קיבינימט.

גרגה

לכי הביתה, ג'יין, בבקשה. את שתויה.

ג'יין

מה הבעיה שלך, ג'ורג'? האדונים האלה נחמדים אליי. (היא שותה מהבקבוק של בבון.) הם קנו לי משקאות. חם היום – 34 מעלות. אתה יודע, ג'ורג', זה חודר אליך כמו ברק.

גרגה

לכי הביתה. עכשיו. אני אבוא בערב.

ג'יין

לא באת שלושה שבועות. אני לא הולכת יותר הביתה. הגיע לי עד כאן לשבת כל היום עם החולצות האלה.

בבון

(מניח את ג'יין על ברכיו.) אל תדאגי, זה נגמר עכשיו.

ג'יין

אוי, אתה מדגדג אותי. תפסיק עם זה עכשיו! ג'ורג' לא אוהב את זה!

בבון

בקיצור, יש לה גוף ששווה כמה דולרים. אתה יכול להרשות אותו לעצמך, אדוני? זאת שאלה של אהבה – ושאלה של משקאות.

תולעת

אולי אתה רוצה להשאיר אותה בתולה? מה אתה רוצה שהיא תעשה? תשטוף רצפות? תכבס בגדים?

סקיני

אתה מצפה מיונה קטנה וחמודה כמוה להיות מלאך?

גרגה

(אל שלינק.) אתה מתכוון להפוך את המקום הזה למערב הפרוע? סקינים? אקדחים? משקאות?

תולעת

חכה! אתה לא יכול לעזוב את העבודה שלך כאן. אולי מישו ייפול בצד הדרך. תמכור!

גרגה

מוזר. כולם בתמונה חוץ ממני. ג'יין!

בבון

תספרי לו!

ג'יין

אל תסתכל עליי ככה, ג'ורג'! זאת אולי ההזדמנות היחידה שלי. אתה יכול לקנות לי משקאות? אה, זה לא בגלל המשקאות! העניין הוא כזה, ג'ורג': כל בוקר אני מסתכלת במראה. כבר שנתיים. אתה תמיד הולך ועובד חודש שלם. כשנמאס לך מזה והיית צריך ויסקי, חשבת עליי. אני לא יכולה לסבול את זה יותר! הלילות, ג'ורג'! זה לא עושה אותי רעה, לא אותי. אל תסתכל עליי ככה, זה לא הוגן!

בבון

מילים חכמות. הנה, תשתי, ותהיי אפילו יותר חכמה.

גרגה

הוויסקי הרס לך את המוח. את עוד שומעת מה אני אומר? בואי נלך! ביחד! לפריסקו [=סן פרנסיסקו]! לאן שאת רוצה. אני לא יודע אם בן אדם יכול לאהוב לתמיד, אבל תקשיבי, אני מבטיח לך: אני אשאר איתך.

ג'יין

אתה לא יכול, ג'ורג'.

גרגה

אני יכול לעשות הכול. אני יכול אפילו לעשות כסף אם זה העניין. יש לי רגש אליין. אין מילים לזה ! אבל נהיה עוד פעם ביחד. אני אבוא הערב. עוד הערב !

ג'יין

אני שומעת כל מילה. אתה לא צריך לצעוק ואתה לא צריך לספר לאדונים האלה כאן שלא אהבת אותי. אתה רק אומר את הדברים הכי חריפים שאתה יודע, וברור שאני צריכה לשמוע. אתה יודע את זה בדיוק כמוני.

תולעת

מספיק עם הקומדיה ! תגידי לו שהיית במיטה עם האדון המכובד הזה מתשע עד עשר וחצי.

ג'יין

זה עלול להיות לא כל כך טוב. אבל עכשיו אתה לפחות יודע, ג'ורג', זה לא הוויסקי או החום !

שלינק

תמכור ! אני אכפיל שוב את המחיר. זה לא נעים.

גרגה

זה לא נחשב. מה זה תשע עד אחת-עשרה מול שנתיים ?

שלינק

אני מבטיח לך שמאתיים דולר זה שום דבר בשבילי. אני בקושי מעז להציע הצעה כזאת.

גרגה

תעשה טובה וסלק מכאן את החברים שלך.

שלינק

בבקשה. תחשוב איך הדברים עובדים בעולם הזה ותמכור.

מיינס

אתה חמור וסמרטוט ופועל עצלן. רק תחשוב...

סקיני

על ההורים התמימים והמודאגים שלך !

תולעת

על אחותך !

בבון

על האהובה שלך ! על הבחורה הצעירה והמקסימה הזאת.

גרגה

לא, לא, לא !

שלינק

על טהיטי !

גרגה

אני מסרב.

מיינס

אתה מפוטר !

שלינק

על הפרנסה שלך ! על האדמה שאתה עומד עליה ! היא רועדת !

גרגה

זה חופש ! הנה, קח את המעיל שלי ! (פושט אותו מעליו). תן אותו למישהו ! (מוציא ספר מהמדף וקורא). "עבודת אלילים ! שקרים ! זימה ! אני חיה, כושי שחור. אבל אני יכול להינצל. אתם שחורים מזויפים, אתם מטורפים, אכזריים וקמצנים. סוחר, אתה שחור ; פרקליט, אתה שחור ; אלוף, אתה שחור ; קיסר, הכול גירוי ישן. אתה שחור. שתית ממשקה שמסיו לא שולמו, ממפעלו של השטן – העם הזה השראתו מחלת סרטן עם הקדחת." (שותה). "הן לא אבין את

החוקים. גם נעדר אני חוש של מוסר, אני איש פרא ואתם טועים..." [מתוך עונה בגיהנום של ארתור רמבו].

שלינק, סקיני, תולעת ובבון נאספים מסביב לגרסה ומריעים לו כמו במופע תיאטרון.

שלינק

(מעשן). אוהו, איך אתה מתחמם? אף אחד לא עושה לך כלום.

ג'יין

(הזרועות שלה מסביב לצווארו). זה כל כך נורא, ג'ורג'?

גרסה

הנה הנעליים שלי! אתה מעשן את הסיגר השחור הקטן שלך, אדוני? הוא עלול לגרום לך לרייר. הנה, קח את הממחטה שלי. כן, כן, אני אציע למכירה את האישה הזאת! אני זורק את הניירות האלה בפרצוף שלך. אני רוצה את שדות הטבק של וירג'יניה וכרטיס לאיים. אני רוצה, אני רוצה את החופש שלי. (הוא בורח עם המכנסיים והחולצה שלו).

שלינק

(צועק אחריו). קוראים לי שלינק, שלינק סוחר העצים! רחוב מלברי שש!

סקיני

הוא עוד ילך איתנו... כמה עולה כל הנייר הזה?

תולעת

אתה באמת מתכוון לשלם?

מיינס

הספרים שווים עשרה דולר.

סקיני

קח עשרים.

בבון

(אל ג'יין, שבוכה.) אה, הנה היא מתעוררת ! לכי לבכות בכיוב.

תולעת

צריך להסתכל לחיים בלבן של העיניים.

שלינק

כמה זה עולה ?

מיינס

הבגדים ? הז'אקט ? העניבה ? הנעליים ? הם לא למכירה. עשרה דולר.

סקיני

סוף סוף הוא יצא מהעור שלו. בוא ניקח את זה איתנו.

שלינק יוצא לאט לעבר ירכתי הבמה, סקיני הולך אחריו עם צרור הבגדים.

תמונה 2

שיקגו. המשרד של סי. שלינק, סוחר עצים. 22 באוגוסט, קצת לפני שבע בערב. שלינק יושב מאחורי השולחן הקטן שלו.

קולו של סקיני

(מצד שמאל מאחור). שבעה קרונות קנטקי.

תולעת

(מאחור). נשלח.

סקיני

שני קרונות בולי עץ מעובדים.

תולעת

מישהו מבקש לראות את מר שלינק.

שלינק

שייכנס.

תולעת

הנה מר שלינק !

גרגה נכנס.

שלינק

(שמח). אז הנה אתה ! הנה הבגדים שלך. תלבש אותם.

גרגה

חיכית לי ? הבאת לכאן את הבגדים שלי ? סמרטוטים מסריחים. (בועט בצרור הבגדים. שלינק מכה בגונג קטן.)

מרי

(נכנסת). ג'ורג' !

גרנה

את כאן, מרי ?

מרי

איפה היית, ג'ורג' ? הם דאגו לך. ואיך שאתה נראה !

גרנה

מה את עושה כאן בדיוק ?

מרי

אני אחראית על הגופיות. אנחנו יכולים לחיות מזה. למה אתה מסתכל עליי ככה ? אתה נראה כאילו עברה עליך תקופה קשה. אני בסדר כאן. אומרים שפיטרו אותך.

גרנה

מרי, תארזי את הדברים שלך ותעופי הביתה. (הולך מצד לצד). אני לא יודע מה רוצים ממני. זרקו עליי רשת ומושכים אותי. אני יכול להרגיש את החוטים. אני אצטרך להיות תלוי בכך, אדוני. אבל תוציא את אחותי מהמשחק !

שלינק

איך שאתה רוצה. (אל מרי). אבל קודם כל תביאי לו בגדים נקיים, וחליפה. אם לא איכפת לך.

מרי

אני לא מבינה את אחי. הוא רוצה שאני אעזוב אותך.

שלינק

וכשתגמרי, לכי בבקשה הביתה גם את. אני לא יודע שום דבר על בגדים. מרי יוצאת.

שלינק

שתית ?

גרגה

אני מבקש שתגיד לי אם זה לא מתאים לתוכניות שלך.

שלינק

יש לי רק סָאקי. אבל אני אשיג לך כל מה שתרצה. אתה מעדיף ויסקי ?

גרגה

אני עושה הכול במכה אחת. כבר שבועות שאני רגיל לא לעשות שום דבר חוץ מלשתות, לשכב עם נשים, ולעשן, הכול באותו זמן.

שלינק

ולדפדף בשיחונים...

גרגה

אתה יודע הכול.

שלינק

כששמעתי על ההרגלים שלך, חשבתי לעצמי: הנה לוחם טוב.

גרגה

למה זה לוקח הרבה זמן עם הבגדים האלה ?

שלינק

תסלח לי.... (הוא נעמד ומכה בגונג הקטן).

מרי

(נכנסת.) הנה הבגדים שלך, ג'ורג', והחליפה שלך.

גרגה

חכי ונלך ביחד. (הוא מחליף בגדים מאחורי פרגוד.)

מרי

אני צריכה להגיד שלום, מר שלינק. לא יכולתי לגמור את כל הגופיות. תודה שהרשית לי להישאר בבית שלך.

גרגה

(מאחורי הפרגוד.) לחליפה הזאת אין כיסים.

שלינק שורק.

גרגה

(יוצא מאחורי הפרגוד.) למי אתה שורק? בשבועות האחרונים שנשארו לך אני רוצה שתפסיק לשרוק לאנשים.

שלינק

אני מקבל את ההוראות שלך.

גרגה

אתה פתחת במערבון הזה. אני מקבל את האתגר. פשטת לי את העור רק בשביל ההנאה. אתה לא תכפר על זה אם תיתן לי עור חדש. אני הולך למחוק אותך. (שולף אקדח.) עין תחת עין. שן תחת שן.

שלינק

אז הקרב יוצא לדרך?

גרגה

כן! בלי התחייבות, כמובן.

שלינק

ובלי לשאול למה?

גרגה

בלי לשאול למה. אני לא רוצה לדעת למה אתה רוצה קרב. אם יש לך סיבה, אני בטוח שהיא מטונפת. בשבילי זה מספיק שאתה חושב שאתה האיש היותר טוב.

שלינק

טוב, בוא נחשוב על זה. להיות בעל בית ובעל עסק לעצים, למשל, מעמיד אותי במצב שאני יכול לשסות בך את הכלבים. כסף זה הכול. נכון? אבל הבית שלי הוא שלך עכשיו, וגם העסק של העצים. מעכשיו והלאה, מר גרגה, הגורל שלי בידיים שלך. אני לא מכיר אותך! מעכשיו והלאה אני הולך להיות העבד שלך. כל מבט שיבוא מהעיניים שלך יטריד אותי. כל הרצונות שלך, אלה שידועים ואלה שלא, ימצאו אותי מוכן. הדאגות שלך יהיו הדאגות שלי, הכוח שלי יהיה שלך. הרגשות שלי יוקדשו רק לך, ואתה תהיה אדון רע.

גרגה

אני מקבל את האתגר שלך. אני מקווה שלא יהיה לך שום דבר לצחוק עליו.

בבון, סקיני ותולעת נכנסים בשקט. גרגה מבחין בגיחוך שהחליפות שלהם זהות לשלו.

שלינק

הבית הזה והעסק הזה של העצים, שרשומים במרשם המקרקעין של שיקגו בתור הרכוש של שלינק, עוברים היום לידיים של אדון ג'ורג' גרגה משיקגו.

גרגה

(אל שלינק.) זה אני. בסדר. כמה בולי עץ מעובדים יש לך במחסן?

שלינק

אולי ארבע-מאות. אני לא יודע בדיוק.

סקיני

הם שייכים לחברת פרוסט מוירג'יניה.

גרגה

מי מכר אותם?

תולעת

אני. אני ידוע בשם "תולעת", בעל המלון הסיני ברובע הפחם.

גרגה

תמכור אותם עוד פעם.

תולעת

למכור אותם פעמיים ! זאת רמאות.

גרגה

נכון.

תולעת

ומי יהיה אחראי להוראה הזאת ?

גרגה

תפמפם את בולי העץ האלה לפריסקו [= סן פרנסיסקו] תחת השם של החברה של מר שלינק. תמסור את הכסף למר שלינק, שישמור עליו בשבילי עד שאני אבקש אותו ממנו. יש התנגדות, מר שלינק ?

שלינק מניד בראש.

תולעת

זאת רמאות במצח נחושה. החוק יעלה עלינו מהר.

גרגה

תוך כמה זמן ?

שלינק

מקסימום שישה חודשים. (הוא מביא לגרגה את פנקס החשבונות.)

בבון

זאת ביצה.

גרגה

חסידות חיות מביצות.

בבון

עדיף לעבוד עם סכין גילוח ולא עם ניירות מזויפים. אתה שוכח ששיקגו קרה ?

גרגה

אתה מתכוון שזה העסק של העצים שלך, נכון שלינק ? הבית, העצים, כל המלאי ?

שלינק

כן. הנה פנקס החשבונות.

גרגה

שפוך דיו על הפנקס. אתה !

סקיני

אני ?

שלינק מגיש לו בקבוק דיו.

סקיני

(מעל הפנקס.) כל הרישומים האלה ! כל העסקות !

גרגה

קדימה, תשפוך !

סקיני שופך בזהירות.

בבון

זהו, הפסקת אוכל !

תולעת

איזה סיום אחרי עשרים שנה ! ממש בדיחה ! אני לא תופס את זה. זה היה עסק של עצים כאן.

גרגה

ועכשיו תכבו את המסורים וזה הסוף של העסק הזה לעצים.

בבון

כל מה שתגיד, בוס ! (יוצא.)

צליל המסורים בחוץ נפסק. החברים של שלינק לובשים את המעילים שלהם ונשענים על הקיר. גרגה צוחק בקול רם.

מרי

מה אתה עושה, ג'ורג' ?

גרגה

אל תתערבי ! תפטר את האיש הזה, מר שלינק !

שלינק

אתה יכול ללכת.

סקיני

ללכת ? אחרי שאני עובד במקום הזה כמעט עשרים שנה ?

שלינק

אתה מפוטר.

מרי

אני לא חושבת שזה בסדר מה שאתה עושה, ג'ורג'.

גרגה

אני מבקש שתלכי הביתה, מרי.

מרי

ואני מבקשת שתבוא איתי. אתה עוד תצטער אם תישאר כאן. תן לו ללכת, מר שלינק.

שלינק

תן לי הוראות, גרגה.

גרגה

ברור. כל עוד לא נשאר לך מה לעשות כאן, ההוראות שלי הם שתשב למשחק פוקר קטן עם הצוות הקודם שלך.

שלינק והחברים שלו יושבים לשחק פוקר.

מרי

אתה בא אתי הביתה, ג'ורג'. כל העניין הזה הוא בדיחה, אתה לא רואה את זה?

גרגה

גדלנו בערבה, מרי. אנחנו כאן במכירת חיסול.

מרי

אנחנו? מה הם רוצים מאיתנו?

גרגה

אני אומר לך, אין לזה קשר אלייך. הם רק מנסים לפתות אותך אל העסק. לפני שבועיים טיפוס אחד ירק לי בעין גרעין קטן של דובדבן. אני בא לראות אותו. עם אקדח בכיס שלי. והוא רק משתחוה ומתאמץ ומציע לי את העסק שלו לעצים. אני לא מבין שום דבר, אבל אני מסכים. אני לבדי במערב הפרוע, ומרי, אני לא יכול לעזור לך.

תולעת

(פונה אליהם מאחור.) הוא משחק כמו אל מנייר. אני נשבע שהוא מרמה.

גרגה

(אל שלינק.) אני לא מבין שום דבר, אדוני, אני כמו כושי בכל זה. באתי עם דגל לבן, אבל עכשיו אני מקפל אותו ותוקף. תן לי את הניירות בעלות שלך ותעביר לי את הנכסים האישיים שלך. אני אדחוף אותם לכיס שלי.

שלינק

אלה דברים קטנים, אני מבקש ממך לא לזלזל בהם.

שלינק וגרגה יוצאים.

סקיני

כמה שהיה כאן רע ואכלנו קש, בכל זאת – להיות מפוטר זה תמיד חוסר צדק.

תולעת

אל תבלבל את המוח. (לועג לו.) הוא עוד חושב שאנחנו מדברים על הלכלוך בין הבלטות.

סקיני

אני אוהב אותך, גברת. את מחזיקה את היד שלך בצורה...

תולעת

תראו אותו! אין לו יותר מיטה, והוא רוצה אישה.

סקיני

בואי אתי. אני אעבוד בשבילך. בואי אתי.

בבון

(גם הוא מתקרב.) מעורר רחמים! יש כל מיני נשים, שחורות ובלונדיניות ולבנות כמו תפוחים! נשים שחורות. זקופות כמו עמוד מהמותן עד כף הרגל! באלוהים, ירכיים מלאות, לא רגליים כאלה של תרנגולת! אח פפואה! ארבעים דולר בשביל פפואה!

שלינק

(מופיע בפתח הדלת, ומסתובב לענות אל מחוץ לבמה.) כן, זה הכול.

תולעת

(לבבון.) לא, אתה ברברי. כפוי טובה! הגברת תמימה. היא מעשנת מקטרת? היא לא מנוסה, אבל מי אומר שאין לה אש? ארבעים דולר, וכולם בשביל הגברת.

סקיני

כמה שתמצה בשבילה!

בבון

בלי איפור, בצורה טבעית, לא מבושלת, בשר עירום. אח, האזורים הטורפיים! שבעים דולר בשביל הפרגית!

מרי

תשמור עליי, מר שלינק.

שלינק

אני מוכן לשמור עלייך.

מרי

תגיד לי, אתה חושב שאני צריכה ללכת אתו ?

שלינק

כאן אף אחד לא אוהב אותך. הוא אוהב אותך.

גרגה

(נכנס.) את רוצה להיות למכירה ? יש כאן הרבה עצים, ועכשיו הם מעמידים למכירה פומבית כמה קילוגרמים של בשר ! לא כולם יודעים שג'ואו-ג'יטסו היא אמנות קרב קלה ועליזה ?

שלינק

(ניגש אל גרגה, מוטרד.) אבל גם אתה לא עושה את הדברים קלים מדי בשבילך ?

מרי

(אל גרגה.) אתה צריך לעזור לי. בוא אתי, ג'ורג', מייד. משהו נורא קרה. אפילו אם אני אלך עכשיו, הדבר הזה לא ייגמר. אתה חייב להיות עיוור אם אתה לא רואה שאתה מפסיד.

ברקע שומעים צלילי שתי גיטרות ותוף. שתי נערות שרות כורל : "ישו מקבל את החוטאים."

גרגה

אני רואה שאת בעצמך מוכנה להפסיד. זאת הביצה ששואבת אותך לתוכה. הנה משהו בשבילך, מרי. צבא הישועה ! הם צועדים לכאן בשבילך, מרי ! (הוא קם מהשולחן וניגש לאחור.) היי ! צבא הישועה ! לכאן !

תולעת

(אל מרי.) התייבש כאן נהר, ובלילות המקום מתמלא ברוחות של עכברושים טבועים. לכי הביתה להורים שלך !

גרגה

(חוזר). נקו את כל המסיבה הזאת. תיפטרו מהוויסקי הזה ! (שלינק מתחיל למלא את ההוראה, אבל מרי מחליפה אותו). תיכנסו, בחורים.

שלינק קד קידה עמוקה ופותח את שער העץ. נכנס מטיף צעיר מצבא הישועה, ואחריו שתי נערות עם גיטרות וחוטא זקן עם תוף.

מטיף

קראת לי ?

תולעת

הללויה ! צבא הישועה !

גרגה

אני לא מעריך בכלל את מה שאתם עושים. אבל אם אתם צריכים בית, אתם יכולים לקחת את הבית הזה.

מטיף

שאלוהים יברך אותך.

גרגה

אולי. (אל שלינק). ירשת את הבית הזה ואת הניירות האלה ?

שלינק

לא.

גרגה

עבדת ארבעים שנים בשבילם ?

שלינק

עבדתי עד העצם. אף פעם לא ישנתי יותר מארבע שעות.

גרגה

היית עני כשבאת לכאן ?

שלינק

הייתי בן שבע. מאז אני עובד.

גרגה

אין לך שום רכוש אחר ?

שלינק

שום דבר.

גרגה

(אל המטיף.) אני אתן לך את הרכוש של האיש הזה בתנאי אחד. למען היתומים והשיכורים שזה יהיה המחסה שלהם, אתה חייב להרשות לי לירוק בפרצוף הבלתי נסבל שלך.

מטיף

אני איש כמורה.

גרגה

אז תיקח אחריות.

מטיף

אין לי זכות.

גרגה

שלג יורד על היתומים, השיכורים מתים כמו זבובים, ואתה דואג לפרצוף שלך.

מטיף

אני מוכן. שמרתי את הפנים שלי טהורות. אני בן עשרים ואחת. בטח יש לך את הסיבות שלך. אני מבקש ממך להבין אותי: תבקש מהגברת להסתובב.

מרי

אני אבוז לך אם תסכים.

מטיף

אני מבין אותך. יש פרצופים יותר טובים משלי. אבל שום פרצוף לא טוב מדי לזה.

גרנה

שלינק, תירק בפרצוף שלו, ברשותך.

מרי

זה לא בסדר, ג'ורג'. אני לא אוהבת את זה.

גרנה

שן תחת שן, ברשותך.

שלינק ניגש בקור רוח אל המטיף ויורק בפניו. תולעת פוּעָה כמו עז. החוטא החוזר בתשובה מרעים בתוף.

מטיף

(מניף את אגרופיו, בדמעות.) תסלחו לי.

גרנה

(משליך אליו את הניירות.) הנה המתנה. בשביל צבא הישועה. וזה בשבילך. (נותן לו את האקדח שלו.) עכשיו צא החוצה, חזיר !

מטיף

אני מודה לך בשם המיסיון שלי. (הוא יוצא, תוך כדי השתחויה מסורבלת. שירת המזמור מתעמעמת במהירות.)

גרנה

הרסת את ההנאה שלי. לברוטליות שלך אין תחרות. אני אשמור לעצמי חלק מהכסף. אני לא נשאר כאן, כי זאת הנקודה של כל הדבר הזה, מר שלינק מיוקוהמה: אני נוסע עכשיו לטהיטי.

מרי

אתה שפן, ג'ורג'. כשהמטיף הלך, התכווצת. ראיתי אותך. כמה שאתה נואש !

גרסה

באתי לכאן מקולף עד העצמות. רעדתי מהשחיתות הרוחנית של השבועיים האחרונים. ירקתי על הפרצוף שלו הרבה פעמים. בכל פעם הוא בלע את זה. אני בז לו. הכול נגמר.

מרי

איחס !

גרסה

הפקרת אותי. שן תחת שן.

מרי

ועכשיו אתה ממשיך אתי את הקרב ? אף פעם לא ידעת מתי לעצור. אלוהים יעניש אותך. אני לא רוצה ממך שום דבר, רק את השקט שלי.

גרסה

ולמצוא לחם להורים שלך במיטת זנונים. ולמכור את הריח שלך של הסוסה למכירה ולומר: זה לא אני ! אני מאחל לך הצלחה במיטה והרבה חיים ארוכים. (הוא יוצא עם השאר).

מרי

אני לא באמת מבינה אותך, מר שלינק. אבל אתה יכול ללכת בכל ארבעת הכיוונים, בזמן שאחרים הולכים רק בכיוון אחד. נכון ? לבן אדם יש הרבה אפשרויות, נכון ? אני יכולה לראות שלבן אדם יש הרבה אפשרויות.

שלינק מושך בכתפיו, מסתובב והולך. מרי הולכת אחריו.

תמונה 3

הסלון במשפחת גרגה. 22 באוגוסט, אחרי שבע בערב. עליית גג מטונפת. מאחור תלוי וילון מול מרפסת קטנה. ג'ון גרגה ואשתו מאי. מנקי שר שיר.

ג'ון

משהו קרה כאן שקשה לדבר עליו.

מנקי

אומרים שהבן שלך ג'ורג' מסובך בסוג של עסקה שלא נגמרת אף פעם. אומרים שהוא מסובך עם איש צהוב. הצהוב עשה לו משהו.

מאי

אסור לנו להתערב.

ג'ון

אם הוא פוטר, אנחנו יכולים לאכול עשב.

מאי

מאז שהיה ילד קטן, הוא רצה שהכול יהיה לפי הדרך שלו.

מנקי

אומרים שלא הייתם צריכים להשכיר את הבת שלכם, מרי, לאיש הצהוב הזה.

מאי

כן, גם מרי נעלמה עכשיו לשבועיים.

מנקי

אנשים בטח מתחילים לראות עכשיו שהכול מתחבר ביחד.

מאי

כשהבת שלנו עזבה, היא אמרה לנו שהציעו לה עבודה באטליז [או: בעסק של עצים?]. עשרים דולר לשבוע ורק להשגיח על גופיות.

מנקי

איש צהוב ! גופיות !

ג'ון

בערים כמו העיר הזאת אף אחד לא יכול לראות מפה עד הבית הבא. כשאנשים קוראים עיתון, הם אף פעם לא יודעים מה זה אומר.

מנקי

או כשהם קונים כרטיס.

ג'ון

כשהם נוסעים על הקרוניות החשמליות האלה, זה בטח נותן להם...

מנקי

סרטן קיבה.

ג'ון

אף אחד לא יודע. כאן בארצות הברית החיטה צומחת בקיץ ובחורף.

מנקי

אבל פתאום, בלי שום אזהרה, אין לך ארוחה. אתה הולך ברחוב עם הילדים שלך, ממלא עד האות האחרונה את הדיבר הרביעי, ופתאום יש לך בידיים רק את היד של הבן או הבת שלך, והבן והבת עצמם שקעו להם מעל הראש באיזו ערימת חצץ פתאומית.

ג'ון

הלו, מי שם ?

גרגה עומד בפתח הדלת.

גרגה

ממשיכים לטחון את המוח ?

ג'ון

השגת סוף סוף את הכסף בשביל השבועיים ?

גרגה

כן.

ג'ון

אתה עדיין עובד בעבודה שלך או לא ? ז'אקט חדש ! נראה שמשלמים לך טוב על משהו ? מה ?
הנה אימא שלך, ג'ורג'. (אל מאי.) מה את עומדת שם כמו אשת לוט ? הנה הבן שלך הגיע. הבן
שלנו בא להוציא אותנו לארוחה ב"מטרופוליטן בר". הבן היקר שלך נראה חיוור, לא ? קצת
שתוי, אה ? קדימה, מנקי, בוא נלך. נעשן את המקטרות שלנו במדרגות !

שניהם יוצאים.

מאי

תגיד לי, ג'ורג', אתה מסובך עם מישהו ?

גרגה

מישהו היה כאן ?

מאי

לא.

גרגה

אני צריך ללכת.

מאי

לאן ?

גרגה

לאיפה שלא יהיה. את תמיד מפחדת לך.

מאי

אל תלך.

גרגה

אני חייב. איש אחד מעליב את השני. זה לא נעים לאיש שהעליבו אותו. אבל בנסיבות מסוימות האיש הראשון מוכן לוותר על עסק שלם של עצים בשביל ההנאה להעליב את השני. הדבר הזה עוד יותר לא נעים לאיש השני. אולי כשמעליבים אותו ככה, עדיף לו לעזוב את העיר. אבל בגלל שזה יכול להיות נוח מדי בשבילו, אפילו זה לא יכול יותר להיות אפשרי. בכל מקרה, הוא צריך להיות חופשי.

מאי

אתה לא חופשי?

גרגה

לא. (הפוגה.) אף אחד מאיתנו לא חופשי. זה מתחיל בבוקר עם הקפה שלנו, ואנחנו חוטפים אם אנחנו משחקים את הטיפש. אימא ממליחה את האוכל של הילדים שלה עם הדמעות שלה ומכבסת את הבגדים שלהם עם הזיעה שלה. והעתיד שלהם מובטח עד תקופת הקרח, והשורש יושב להם בלב. וכשאתה גדל ורוצה לעשות משהו, בכל הגוף והנפש, משלמים לך, שוטפים לך את המוח, מקטלגים אותך, ומוכרים אותך במחיר גבוה, ואתה אפילו לא חופשי להיכשל.

מאי

אבל תגיד לי מה מדכא אותך.

גרגה

את לא יכולה לעזור לי.

מאי

אני יכולה לעזור לך. אל תברח מאבא שלך. איך נחיה פה?

גרגה

(נותן לה כסף). פיטרו אותי. אבל הנה מספיק כסף לחצי שנה.

מאי

אנחנו מודאגים שאנחנו לא שומעים מאחותך. אנחנו מקווים שהיא עדיין עובדת בעבודה שלה.

גרגה

אני לא יודע. יעצתי לה לעזוב את האיש הצהוב.

מאי

אני יודעת שלא תיתן לי לדבר אתך כמו שאמהות אחרות מדברות.

גרגה

אח, כל האנשים האחרים האלה, המון אנשים טובים, כל המון האנשים הטובים האחרים שעומדים ליד המחרטות שלהם ומרויחים את הלחם שלהם ומייצרים את כל השולחנות הטובים לכל המוני אוכלי הלחם הטובים. כל ההמונים הטובים של יצרני השולחנות ואוכלי הלחם עם המון המשפחות הטובות שלהם, המונים על המונים, צבאות שלמים מהם, ואף אחד לא יורק במרק שלהם, ואף אחד לא שולח אותם לעולם הבא עם בעיטה טובה מאחורה, ושום מבול לא נוחת עליהם לצלילי "סוער הלילה והים גועש". [שורה משיר פופולרי קיטשי מהזמן ההוא].

מאי

אוי, ג'ורג' !

גרגה

לא ! בלי "אוי, ג'ורג' !" אני לא אוהב את זה, ואני לא רוצה לשמוע את זה יותר.

מאי

אתה לא רוצה לשמוע את זה יותר ? אבל מה אתי ? איך אני אחיה ? עם הקירות המסריחים האלה ותנור שלא יחזיק את החורף.

גרגה

אח אימא, זה ברור לגמרי. שום דבר לא יחזיק עכשיו מעמד הרבה זמן, לא התנור ולא הקירות.

מאי

איך אתה יכול להגיד את זה ? אתה עיוור ?

גרגה

וגם לא הלחם בארון או השמלה על הגוף שלך, וגם לא הבת שלך.

מאי

בטח, תמשיך ותצעק, ככה שכולם ישמעו. איך אין טעם בשום דבר ואיך כל מה שמצריך מאמץ זה יותר מדי בשבילך ושוחק אותך. אבל איך אני אמורה לחיות ? ויש לי עוד הרבה הרבה זמן לחיות.

גרגה

אם זה כל כך גרוע, תדברי. מה עושה את זה כל כך גרוע ?

מאי

אתה יודע.

גרגה

כן, אני יודע.

מאי

אבל הדרך שאתה אומר את זה ! מה אתה חושב שאמרתי ? אני לא אתן לך להסתכל עליי ככה. אני ילדתי אותך והנקתי אותך, נתתי לך לאכול לחם והרבצתי לך, אז אל תסתכל עליי ככה. בעלי יכול להיות מה שהוא רוצה, אני לא אגיד לו מילה. הוא עבד בשבילנו.

גרגה

אני רוצה שתבואי איתי.

מאי

מה אמרת ?

גרגה

בואי אתי לדרום. אני אעבוד, אני יכול לכרות עצים. נבנה צריף עץ ואת תבשלי לי. אני זקוק לך נורא.

מאי

למי אתה אומר את זה? לרוח? כשתחזור, אתה יכול לעבור אצלנו ולראות איפה עברנו את הימים האחרונים שלנו. (הפוגה.) מתי אתה עוזב?

גרגה

עכשיו.

מאי

אל תגיד להם שום דבר. אני אאסוף את הדברים שלך ואשים אותם מתחת למדרגות.

גרגה

תודה.

מאי

על לא דבר.

שניהם יוצאים. תולעת נכנס בזהירות ומרחרח בחדר.

מנקי

הלו, מי שם? (נכנס עם ג'ון.)

תולעת

אני, אדון. מר גרגה, אני מניח? מר ג'ון גרגה?

מנקי

מה אתה רוצה?

תולעת

אני? שום דבר. אני יכול לדבר עם הבן שלך – אני מתכוון, אם הוא גמר להתרחץ?

ג'ון

מה העניין ?

תולעת

(מניד בראשו בעצב.) איזו קבלת פנים לא נחמדה ! אם זה לא יותר מדי קשה לך, תוכל לומר לי איפה הוד מלכותו הבן שלך ישן ?

ג'ון

הוא הלך. לך לעזאזל. זה לא מודיעין כאן.

מאי נכנסת.

תולעת

חבל ! חבל ! אנחנו מאוד מתגעגעים לבן שלך, אדוני. וזה גם בעניין הבת שלך, במקרה שאתה מתעניין.

מאי

איפה היא ?

תולעת

במלון סיני, My lady, במלון סיני.

ג'ון

מה ?

מאי

מריה הקדושה !

מנקי

מה זה אומר ? מה היא עושה שם ?

תולעת

שום דבר, רק אוכלת. מר שלינק רוצה שאני אגיד לך ולבן שלך שהוא צריך לבוא ולקחת אותה. היא יותר מדי יקרה, היא עולה הרבה כסף, לגברת יש תיאבון בריא. היא לא מרימה אצבע. אבל היא רודפת אחרינו עם הצעות לא מוסריות. היא משחיתה את המלון. היא תגרום למשטרה להיות אחרינו, אדוני.

מאי

ג'ון !

תולעת

(צורח). בקיצור: היא הגיעה לנו עד לכאן (מעביר אצבע על גרונו).

מאי

ישו !

מנקי

איפה היא ? אני אקח אותה מייד.

תולעת

בטח, תיקח אותה. מה אתה, כלב ציד ? מאיפה אתה יודע איפה המלון ? צעיר טיפש ! זה לא כל כך פשוט. הייתם צריכים לשים עין על הגברת. הכול באשמתו של הבן שלכם. תגידו לו לקרוא לכלבה ולדאוג לה. או שמחר בערב נדאג לקרוא למשטרה.

מאי

אלוהים אדירים. פשוט תגיד לנו איפה היא. אני לא יודעת איפה הבן שלי. הוא הלך. אל תהיה עם לב קשה. אוי, מרי ! ג'ון, תתחנן אליו. מה קרה למרי ? מה קורה לי ? אוי, ג'ורג' ! ג'ון, איזה מין עיר זאת ! איזה אנשים ! (יוצאת).

שלינק מופיע בפתח הדלת.

תולעת

(ממלמל בפחד). כן, אני... לבית יש שתי כניסות... (מתחמק החוצה).

שלינק

(בפשטות.) קוראים לי שלינק. הייתי סוחר עצים, עכשיו אני תופס זבובים. אין לי שום דבר מה לעשות. אני בן חמישים וארבע. אני יכול לעזור לכם ? [באנגלית כתוב: אתם יכולים להשכיר לי מקום לישון ? אני אשלם על האוכל]. על השלט בדלת למטה זיהיתי שם של מישהו שאני מכיר.

מנקי

קוראים לך שלינק ? אתה האיש שמחזיק את הבת של האנשים האלה.

שלינק

מי זאת ?

ג'ון

מרי גרגה, אדוני. הבת שלי, מרי גרגה.

שלינק

אני לא מכיר אותה. אני לא מכיר את הבת שלך.

ג'ון

האדון שהיה כאן רק לפני רגע...

מנקי

שאתה שלחת אותו, אני מניח.

ג'ון

שברח ברגע שנכנסת.

שלינק

אני לא מכיר את האדון.

ג'ון

אבל אתה והבן שלי...

שלינק

אתם צוחקים על איש מסכן. ברור שאין סכנה להעליב אותי. הימרתי על הגורל שלי. הרבה פעמים אי אפשר לדעת איך דברים כאלה קורים. אני בא אליכם בידיים פתוחות.

מנקי

מה שאני אומר זה, שכשאני מנווט את האוניה שלי לנמל, אני יודע מה הנתיב שלי.

ג'ון

אי אפשר לסמוך על אף אחד.

שלינק

אני רואה שאתם אנשים בודדים בגיל שבו אתם כבר לא צריכים שהשלג ירד לכם על הראש בתוך הבית, ואני רואה שהמפרנס שלכם נטש אתכם. אני לא בלי חמלה. [באנגלית כתוב: ואם תתנו לי מקום], ואז גם לעבודה שלי תהיה מטרה.

ג'ון

סיבות לא ממלאות בטן של אף אחד. אנחנו לא קבצנים. אנחנו לא יכולים לאכול ראשים של דגים. אבל הלב שלנו לא עשוי מאבן, יש לנו רגש לבדידות שלך. המרפקים שלך רוצים לנוח על שולחן של משפחה. אנחנו אנשים עניים.

שלינק

אני אוהב הכול. אני יכול לעכל חציץ.

ג'ון

זה חדר קטן. אנחנו כבר דחוסים בו כמו סרדינים.

שלינק

אני אשמח לגור כאן. אני אישן על הרצפה, ומקום בחצי מהאורך שלי זה מספיק טוב בשבילי. אני שמח כמו ילד כל עוד הגב שלי מוגן מהרוח. [באנגלית כתוב: אני אשלם חצי מהשכירות].

ג'ון

בסדר, אני מבין. אתה לא רוצה להישאר בחוץ ברוח. אתה יכול לגור ביחד אתנו.

מאי

(נכנסת.) אני חייבת לרדת לעיר לפני החושך.

ג'ון

את תמיד הולכת כשאני צריך אותך. אני מכניס הביתה את האיש הזה. הוא בודד. עכשיו כשהבן שלך ברח יש מקום. תלחצי את היד שלו.

מאי

הבית שלנו היה בערבה.

שלינק

אני יודע.

ג'ון

מה את עושה בפיינה ?

מאי

אני מסדרת את המיטה שלי מתחת למדרגות.

ג'ון

איפה הדברים שלך ?

שלינק

אין לי שום דבר. אני אישן על המדרגות, מדאם. אני לא אפריע. היד שלי אף פעם לא תיגע בך. אני יודע שהעור עליה צהוב.

מאי

(בקור.) אני אתן לך את שלי.

שלינק

לא מגיע לי. אני מתכוון למה שאמרתי. אני יודע שלא התכוונת לעור שלך. תסלחי לי.

מאי

אני פותחת את החלון מעל המדרגות בלילה. (יוצאת).

ג'ון

היא נשמה טובה מתחת לעור הזה.

שלינק

שאלוהים יברך אותה. אני איש פשוט, אל תצפו למילים מהפה שלי. יש לי בתוכו רק שיניים.

תמונה 4

מלון סיני. בוקר ה-24 באוגוסט. סקיני, בבון וג'יין.

סקיני

(בפתח הדלת.) אתה אפילו לא חושב לפתוח עסק חדש?

בבון

(שוכב על ערסל, מניד בראשו.) כל מה שהבוס עושה זה ללכת לאורך החוף ולבדוק את הנוסעים על האוניות שמפליגות לטהיטי. בחור אחד ברח עם הנשמה שלו ועם כל הרכוש שלו, אולי לטהיטי. אותו הוא מחפש. הוא הביא לכאן את כל מה שנשאר מהרכוש שלו, עד בדל הסיגריה האחרון. (מתייחס לג'יין.) והוא מאכיל את זאת כאן בחינם במשך כל שלושת השבועות האחרונים. הוא אפילו הביא לכאן את אחותו של הבחור. מה הוא מתכוון לעשות איתה, אין לי מושג. הרבה פעמים הוא יושב כל הלילה ומדבר איתה.

סקיני

נתת לו לזרוק אותך לרחוב, ועכשיו אתה מאכיל אותו וגם את הפרזיטים שלו?

בבון

הוא עושה כמה דולרים בגרירת פחם, אבל הוא נותן אותם למשפחה של הבחור. הוא גר איתם, אבל הוא לא יכול לחיות שם, הם לא אוהבים שהוא מסתובב אצלם. הבחור ההוא באמת עבד עליו. הוא השיג לעצמו נסיעה זולה לטהיטי ותלה מעל הראש של הבוס גזע עץ שעלול להתמוטט כל רגע. כי תוך מקסימום חמישה חודשים יסחבו אותו לבית משפט על זה שהוא מכר את אותם עצים פעמיים.

סקיני

ואתה מתאמץ להאכיל גרוטאה כזאת?

בבון

הוא היה צריך את הבדיחה הקטנה שלו. איש כמוהו יכול תמיד להשיג קרדיט. אם הבחור ההוא ימשיך להיעלם, הבוס יחזור לפסגה של עסקי העצים תוך שלושה חודשים.

ג'יין

(חצי לבושה, מתאפרת.) תמיד חשבתי שאני אגמור ככה : במלון סיני זול.

בבון

אין לך מושג מה מחכה לך.

נשמעים שני קולות מאחורי מסך.

מרי

למה אתה אף פעם לא נוגע בי? למה אתה תמיד לובש את השק המעופש הזה? יש לי חליפה בשבילך, כמו שגברים אחרים לובשים. אני לא יכולה לישון. אני אוהבת אותך.

ג'יין

פסט! תקשיבו! שומעים אותם עוד פעם.

שלינק

אני לא שווה. אני לא יודע שום דבר על בתולות. ושנים שאני מודע לריח של המוצא שלי.

מרי

כן, זה ריח רע. כן, זה רע.

שלינק

למה את חותכת את עצמך לחתיכות ככה? תראי: הגוף שלי רדום, הוא אפילו משפיע על העור שלי. העור של גבר במצב הטבעי שלו דק מדי לעולם הזה, בגלל זה גברים עושים את כל מה שהם יכולים כדי לעשות אותו יותר עבה. השיטה הייתה יכולה להיות מושלמת אם אפשר היה לעצור את הצמיחה. חתיכה של עור בהמה מעובד, למשל, נשארת כמו שהיא, אבל עור של גבר צומח, הוא נעשה יותר ויותר עבה.

מרי

זה בגלל שאתה לא יכול למצוא יריב?

שלינק

בשלב הראשון לשולחן יש קצוות. מאוחר יותר, וזה החלק המטונף של העניין, אותו השולחן הוא כמו גומי, אבל בשלב של העור העבה אין שולחן ואין גומי.

מרי

כמה זמן יש לך את המחלה הזאת?

שלינק

מאז שהייתי ילד בסירות המשוטים על היאנגצה-קיאנג. היאנגצה עינה את המפרשיות הסיניות והמפרשיות האלה עינו אותנו. היה איש אחד שדרך על הפנים שלנו בכל פעם שעלה על הסירה. בלילה היינו עצלנים מדי להזיז ממנו את הפנים שלנו. איכשהו האיש אף פעם לא היה עצלן מדי. גם לנו היה משהו לענות אותו – חתולה. היא טבעה כשלמדה לשחות, למרות שהיא אכלה את החולדות שזללו אותנו. כל האנשים האלה היו חולים במחלה.

מרי

מתי היית על היאנגצה קיאנג?

שלינק

שכבנו בין קני הסוף מוקדם בבוקר והרגשנו איך המחלה מתפשטת עלינו.

תולעת

(נכנס). הרוח בלעה את הבחור. אין פירור ממנו בכל שיקגו.

שלינק

כדאי שתישני קצת. (מגיח החוצה). עדיין אין חדשות?

שלינק יוצא. מבעד לדלת הפתוחה שומעים את רעשי שיקגו המתעוררת, הצעקות של החלבנים, הרעש של עגלות הבשר.

מרי

שיקגו מתעוררת. הצעקות של החלבנים, הרעש של עגלות הבשר, העיתונים והאוויר הצח של הבוקר. יהיה טוב להסתלק, טוב להתרחץ במים, יש משהו טוב בערבה ובאספלט. עכשיו, למשל, יש בטח רוח קרירה בערבה שבה היינו חיים.

בבון

את עדיין זוכרת את ספר התפילות הקצר שלך, ג'יין?

ג'יין

(בחדגוניות.) המצב נעשה רע יותר, המצב נעשה רע יותר, המצב נעשה רע יותר.

הם מתחילים לסדר את החדר, להרים את התריסים, ולהרים מהרצפה את המזרונים.

מרי

מבחינתי, קשה לי לנשום. אני רוצה לשכב עם גבר ואני לא יודעת איך. יש נשים שהן כמו כלבות, צהובות ושחורות. אבל אני לא יכולה לעשות את זה. אני מרגישה שניסרו אותי לחתיכות. הקירות האלה הם כמו נייר. אי אפשר לנשום. צריך לשרוף את כל זה. איפה הגפרורים, קופסה שחורה, לגרום למים להיכנס פנימה. אח, אם אני אשחה מכאן, אני אהיה בשני חלקים, אני אשחה בשני כיוונים שונים.

ג'יין

לאן הוא הלך?

בבון

הוא מסתכל בפנים של כל האנשים שעוזבים את העיר, כי שיקגו אכזרית מדי.

ג'יין

יש רוח מזרחית. האוניות שנוסעות לטהיטי מרימות את העוגן.

תמונה 5

אותו מלון. כעבור חודש, 19 או 20 בספטמבר. חדר שינה מטונף. מסדרון. בר מצופה זכוכית. תולעת, ג'ורג' גרגה, מנקי ובבון.

תולעת

(מהמסדרון לעבר הבר). אחרי הכול, הוא אף פעם לא הפליג. הרשת הייתה יותר הדוקה ממה שחשבנו. חשבנו שהאדמה בלעה אותו. אבל עכשיו הוא בחדר של שלינק, מלקק את הפצעים שלו.

גרגה

(בחדר השינה). הכלב הזה שלינק. "בחלומות שלי אני קוראת לו חתן הגיהנום שלי. אנחנו פרודים ממיטה ומזון, אין לו חדר יותר. כלתו הקטנה מעשנת סיגריות וירג'יניה זולות, ועושה קצת כסף ממה שיש לה מתחת לגרביונים." זה אני ! (צוחק).

מנקי

(בבר מאחורי מחיצת הזכוכית). החיים מוזרים. אני, למשל, הכרתי מישהו שהיה קלאסה עולמית, אבל הוא אהב אישה. המשפחה שלה גוועה מרעב. היו לו אלפיים דולר, אבל הוא נתן למשפחה לגווע מרעב מול העיניים שלו. כי עם אלפיים הדולרים האלה הוא אהב את האישה, בלי הכסף הזה הוא לא היה יכול להשיג אותה. זה היה ביזיון, אבל אי אפשר להאשים אותו.

גרגה

"תראו, אני חוטא. אהבתי מדבריות, בוסתנים שרופים, חנויות הרוסות, ומשקאות חמים. אתם טועים. אני איש קטן." אני גמרתי עם מר שלינק מיוקוהמה.

בבון

קחו את סוחר העצים ההוא. אף פעם לא היה לו לב. אבל יום אחד תשוקה גרמה לו להרוס את כל עסק העצים שלו. ועכשיו הוא גורר לו פחם שם למטה. הוא החזיק את כל השכונה מהגרון.

תולעת

התייחסנו אליו כמו שמתייחסים לכלב גזעי תשוש. אבל עכשיו, במזל, העצם האבודה שלו הופיעה שוב, ואם הוא לא ייתן לה להיעלם, הסבלנות שלנו תשתלם.

גרסה

"יום אחד אני אהיה האלמנה שלו. היום הזה, אני יודעת, כבר סומן בלוח השנה. ואני אלך מאחורי הגווייה שלו בתחתונים נקיים, ואסובב את הרגליים שלי בתאוה בשמש היקרה."

מרי

(נכנסת עם סל אוכל). ג'ורג'.

גרסה

מי זה ? (מזהה אותה). אלוהים אדירים ! את נראית כמו סחבה מטונפת !

מרי

אני יודעת.

תולעת

(בכיוון הבר). הוא שתוי לגמרי. ועכשיו אחותו באה לראות אותו. הוא אמר לה שהיא מטונפת. איפה הזקן ?

בבון

הוא בא היום. הבאתי את ג'יין. בתור פיתיון, אני מניח. זאת הולכת להיות מלחמה בכל הכוח. [באנגלית: לא יהיו אגרופים בקרב הזה.]

ג'יין

(מנידה בראשה). אני לא מבינה אותך. תן לי משקה. ג'ין.

מרי

אני שמחה לראות שהייתה לך דעה יותר טובה עליי. אחרת, לא היית מופתע לראות אותי כאן עכשיו. חוץ מזה, אני מזכירה לך את הימים שבהם היית הגאווה של נשים, ורקדת במוצאי שבת שימי [סוג ריקוד] ורגטיים עם קפל במכנסיים שלך, והחולשות היחידות שלך היו טבק, ויסקי ואהבה של נשים, החולשות הלגיטימיות של גברים. הייתי רוצה שתחשוב על זה, ג'ורג'.

(הפוגה). איך אתה חי ?

גרסה

(בקלילות). נעשה קר כאן בלילה. את צריכה משהו ? את רעבה ?

מרי

(בקלילות, מגידה בראשה ומסתכלת עליו). אוי ג'ורג', נשרים מסתובבים לנו מעל הראש כבר כמה זמן.

גרנה

(בקלילות). מתי היית בבית בפעם האחרונה? (מרי שותקת). שמעתי שאת מבלה את הזמן שלך כאן.

מרי

ככה שמעת. מי דואג להם בבית?

גרנה

(בקור). את יכולה להירגע. שמעתי שמישהו דואג להם. ואני יודע גם מה את עושה. ואני יודע משהו על מלון סיני.

מרי

זה גורם לך להרגיש טוב להיות כזה קר, ג'ורג'?

גרנה מסתכל עליה.

מרי

אל תסתכל עליי ככה. אני יודעת שאתה מצפה לווידוי.

גרנה

קדימה!

מרי

אני אוהבת אותו. למה אתה לא אומר משהו?

גרנה

קדימה, תאחי אותו. זה יחליש אותו.

מרי

למען השם, תפסיק להסתכל על התקרה. אני לא יכולה להשיג אותו.

גרגה

זה מביש.

מרי

אני יודעת. – אוי, ג'ורג', אני קרועה לשניים. כי אני לא יכולה להשיג אותו. אני רועדת מתחת לשמלה שלי כשאני רואה אותו ואני אומרת את הדברים הלא נכונים.

גרגה

אני לא יכול לומר לך את הדבר הנכון. אישה דחוייה! הייתה לי פעם מישהי שלא הייתה שווה בקבוק רום, אבל איך שהיא ידעה למשוך גברים! אפילו שילמו לה על זה. והיא ידעה מה הכוח שלה.

מרי

אתה אומר כאלה דברים פוגעים. הם שוחים בראש שלי כמו ג'ין. אבל הם גם טובים? אתה צריך לדעת אם הם גם טובים. אבל אני מבינה אותך עכשיו.

שלינק נכנס למסדרון.

תולעת

אני יכול לומר לך מניסיון: כל האנשים שקועים להם בחלומות צבעוניים. אבל שום דבר לא יותר צבעוני מהחיים האמיתיים. (מרי גרגה מסתובבת ומתנגשת בשלינק.)

שלינק

את כאן, גברת גרגה?

מרי

זה לא מוסרי בשביל אישה לומר לגבר שהיא אוהבת אותו. אבל אני רוצה לומר לך שהאהבה שלי אליך לא מוכיחה כלום. אני לא רוצה ממך שום דבר. לא קל לי להגיד לך את זה. אולי ידעת את זה כל הזמן.

גרגה

(יוצא מחדר השינה.) תישארי כאן, מרי. אנחנו תקועים בתוך העיר הזאת, עם פנים שהערכה כתובה עליהם. אל תעמדי במקום. תעשי מה שאת רוצה לעשות.

מרי

כן, ג'ורג'.

גרגה

הוא עובד כמו סוס, ואני שוכב לי בעצלנות בשלולית של אֶבְסִינֶת.

שלינק

הכובשים של העולם אוהבים לשכב על הגב.

גרגה

ואלה שהעולם שייך להם עובדים.

שלינק

משהו מדאיג אותך?

גרגה

(אל שלינק.) בכל פעם שאני מסתכל עליך, אתה מודד אותי. הימרת על הסוס הלא נכון? הפנים שלך הזדקנו.

שלינק

תודה שלא שכחת אותי. התחלתי לחשוב שנסעת לדרום. תסלח לי. הרשיתי לעצמי לתמוך במשפחה האומללה שלך עם שתי הידיים שלי.

גרגה

זה נכון, מרי? לא ידעתי את זה. הזדחלת פנימה? אתה מספיק שפל לתמוך במשפחה שלי, וליהנות מזה? אתה גורם לי לצחוק. (הולך שמאלה לחדר השינה, שוכב וצוחק.)

שלינק

(הולך אחריו בלהט.) קדימה, תצחק. אני אוהב לשמוע אותך צוחק. הצחוק שלך הוא השמש שלי, היה כאן נורא. היה מדכא לא לראות אותך. עברו שלושה שבועות, גרגה.

גרגה

הייתי מרוצה, אחרי הכול.

שלינק

ברור. התפלשת במנעמי החיים.

גרגה

רק שהגב שלי נעשה דק כמו חוט מרוב שכיבה עליהם.

שלינק

כמה שהחיים מעוררי רחמים ! אתה מתפלש לך במנעמים והמנעמים לא מספיק מתוקים.

גרגה

יש לי יותר מה לחפש בחיים מלשפשף עליך את הנעליים שלי.

שלינק

תעשה טובה ותתעלם מהאישיות חסרת החשיבות שלי או מהכוונות שלי. אבל אני עדיין כאן. אם אתה מוכרח לפרוש, אתה לא תצא תמים מהזירה.

גרגה

אני פורש בכל זאת. אני פותח בשביתה. אני זורק פנימה את המגבת. נעצתי בך את השיניים כל כך עמוק? אתה אגוז קטן וקשה, אני צריך לירוק אותו החוצה, אני יודע שהוא יותר חזק מהשיניים שלי ושזאת רק קליפה.

שלינק

(מרוצה.) אני עושה את כל מה שאני יכול כדי לתת לך את כל האור שאתה צריך. אני מציג את עצמי בכל אור אפשרי, מר גרגה. (הולך מתחת למנורה.)

גרגה

אתה רוצה להעמיד למכירה את הנשמה המחוטטת אבעבועות שלך ? אתה חסין בפני כל סבל ?
קשוח לגמרי ?

שלינק

תפצח את האגוז.

גרגה

אתה נסוג לפינה שלי. אתה מביים קרב מטפיזי, אבל משאיר מאחוריך בית מטבחים.

שלינק

אתה מתכוון לעסק הזה עם אחותך ? לא שחטתי שום דבר שהידיים שלך הגנו עליו.

גרגה

יש לי רק שתי ידיים. כל מה שהוא אנושי בשבילי, אתה טורף כמו נתח בשר. אתה פותח את העיניים שלי למקורות עזרה אפשריים, ואז חונק אותם. אתה משתמש במשפחה שלי כדי לעזור לעצמך. אתה חי על הרזרבות שלי. אני נעשה יותר ויותר רזה. אני נעשה מטפיזי. ואתה עוד מעז להקיא לי את כל זה על הפרצוף.

מרי

בבקשה, ג'ורג', אני יכולה ללכת עכשיו ? (היא נסוגה לאחור.)

גרגה

(מושך אותה לפנים). לא, ברור שלא ! בדיוק התחלנו לדבר עלייך. בדיוק העין שלי נפלה עלייך.

שלינק

אין לי מזל, אני דורך על מקומות רכים. אני לוקח לאחור. אתה אף פעם לא מודע לרגשות שלך, עד שהמושאים שלהם מגיעים לחדר המתים, ואני מרגיש צורך להכיר לך את הרגשות שלך. אבל בבקשה, תמשיך, אני מביין אותך לגמרי.

גרגה

אבל אני עושה ויתורים. סירבתי ?

מרי

תן לי ללכת. אני מפחדת.

גרגה

מכאן, אדוני. (רץ אל תוך המסדרון.) בוא נקים משפחה !

מרי

ג'ורג' !

גרגה

תישארי כאן ! (בכיוון חדר השינה.) אני דורש מעורבות אנושית קטנה מצדך, אדוני.

שלינק

אני לא אגיד לא, גם לא לרגע אחד.

גרגה

את אוהבת את האיש הזה ? והוא עוד אדיש ? (מרי בוכה.)

שלינק

אני מקווה שאתה לא מפריז בכוח שלך. (רץ בחזרה אל חדר השינה.)

גרגה

אל תדאג. זה יהיה צעד קדימה. בוא נראה, עכשיו יום חמישי בלילה, נכון ? זה המלון הסיני. וזאת אחותי, מרי גרגה, נכון או לא ? (רץ החוצה.) בואי, מרי. אחותי. הנה מר שלינק מיוקוהמה. הוא רוצה להגיד לך משהו.

מרי

ג'ורג' !

גרגה

(יוצא להביא משקאות.)

”ברחתי לשולי העיר,

שם נשים עם פיות תפוזים עקומים

מתכווצות לבנות בין קוצים בוהקים."

מרי

חשוך בחוץ ואני רוצה ללכת עכשיו הביתה.

שלינק

אני אלך איתך, אם את רוצה.

גרגה

"שיערן היה קליפות שחורות זוהרות,

תמיד כל כך דק,

עיניהן היו קהות מרוחות השחיתות

בלילות השתויים

ומקרבנות בשדות הפתוחים."

מרי

(ברכות). בבקשה, אל תדרוש ממני את זה.

גרגה

"שמלותיהן הדקות,

כמו עורות נחש ססגוניים,

רטובות מגשם לא נגמר,

מוטחות באבריהן הכול כך נרגשים."

שלינק

התכוונתי לזה כשביקשתי ממך. אין לי שום סודות מאף אחד.

גרגה

"הן מכסות את רגליהן עד בהונות,

המוקרמות בנחושת מומסת.

המדונה בעננים מחוירה למראה אחיותיה."

(חוזר, מגיש לשלינק כוס). אתה לא רוצה לשתות? אני חושב שזה חובה.

שלינק

למה אתה שותה? השתיינים משקרים.

גרנה

מצחיק לדבר איתך. כשאני שותה, חצי מהמחשבות שלי מרחפות למטה. אני מנחה אותן לארץ ואז הן נראות יותר קלות. שתה!

שלינק

אני מעדיף שלא. אבל אם אתה מתעקש.

גרנה

אני מזמין אותך לשתות אתי ואתה מסרב.

שלינק

אני לא מסרב, אבל המוח הוא הדבר היחיד שיש לי.

גרנה

(אחרי רגע.) תסלח לי, בוא נתחלק שווה בשווה: אתה תכבה את המוח שלך. כשתהיה שתוי, תעשה אהבה.

שלינק

(שותה כמו בטקס.) כשאני אהיה שתוי, אני אעשה אהבה.

גרנה

(קורא מחדר השינה.) את לא רוצה לשתות, מרי? לא? למה את לא יושבת?

בבון

תסתמו את הפה. שמעתי אותם מדברים עד עכשיו. עכשיו הם שותקים.

גרנה

(אל מרי.) זה החור השחור. ארבעים שנים עוברות. אני לא אומר לא. האדמה נפתחת, המים בתעלות גואים, אבל הגאות של התשוקות שלהם חלשה מדי. במשך ארבע-מאות שנים חלמתי על בקרים באוקיינוס, הרוח המלוחה הכתה בעיניי. כמה מלטפת היא הייתה! (הוא שותה.)

שלינק

(בהכנעה.) אני מבקש את ידך, גברת גרגה. את רוצה שאני אשליך את עצמי בהכנעה לפנייך?
בואי אתי, בבקשה. אני אוהב אותך.

מרי

(רצה לבר.) הצילו! מוכרים אותי!

מנקי

הנה אני, ביוטיפול!

מרי

ידעתי שתהיה איפה שאני נמצאת.

גרגה

"משב עז פותח את הפרצות האופראיות." [שורת הפתיחה מתוך "נוקטורן וולגרי"
באילומינציות של בודלר.]

שלינק

(שואג.) את מוכנה לצאת מהבר, מרי גרגה! (מרי יוצאת מהבר.) אני מתחנן אלייך, אל תזרקי את
עצמך, גברת גרגה.

מרי

כל מה שאני רוצה זה חדר קטן בלי שום דבר בתוכו. הפסקתי לרצות הרבה, פֶּט, אני מבטיחה
לך שאף פעם לא ארצה שוב.

גרגה

תילחם על ההזדמנות שלך, שלינק.

שלינק

תחשבי על השנים שעוברות, מרי גרגה, ותחשבי שאת ישנה עכשיו.

מנקי

בואי אתי, יש לי ארבע-מאות פאונד, זה אומר גג בחורף ובלי סיוטים, חוץ מאלה שיש בחדר מתים.

שלינק

אני מתחנן אלייך, מרי גרגה, בואי אתי. אני אתייחס אלייך כמו אל אשתי, ואני אשתך, ואתלה את עצמי מייד אם פעם אני אפגע בך.

גרגה

הוא לא משקר. אני מבטיח לך. זה מה שתקבלי אם תלכי אתו. עד האות האחרונה. (נכנס לבר.)

מרי

תגיד לי, פט, אפילו אם אני לא אוהבת אותך, אתה אוהב אותי?

מנקי

אני חושב שכן. ולא כתוב בשום מקום בין השמיים לארץ שאת לא אוהבת אותי, ביוטיפול.

גרגה

זאת את, ג'יין? מחסלת את הקוקטיילים? את לא נראית בדיוק את עצמך. מכרת הכול?

ג'יין

תיפטר ממנו, בבון. אני לא יכולה לסבול את הפרצוף שלו. הוא מציק לי. אפילו שאני לא חיה היום בחלב ובדבש, אני לא צריכה להשלים עם לעג, בבון.

בבון

אני אפוצץ את האף של כל מי שיגיד שאת נעל ישנה.

גרגה

גם אותך האכילו? הפנים שלך נראות כמו ארטיק לימון שהשאירו אותו בשמש. לעזאזל, פעם היית לובשת סמרטוטים משובחים כמו אחת מהאופרה, ועכשיו את נראית כאילו התיזו עלייך פודרה שחורה. אבל אני אגיד לך משהו: לא היית באה מעצמך אם רק הזכובים היו מלכלכים אותך, פרגית שיכורה שלי.

מרי

טוב, בוא נלך. הייתי שמחה להתחייב אליך, שלינק, אבל אני לא יכולה. זאת לא גאוה.

שלינק

תישארי אם את רוצה. אני לא אחזור על ההצעה שלי אם היא לא נעימה לך. אבל אל תתני למלכודת לבלוע אותך. יש הרבה מקומות להסתלק אליהם מאיזה גבר.

גרגה

לא בשביל אישה. תשכח מזה, שלינק. אתה לא רואה למה היא חותרת? אם היית מעדיפה גג בחורף, ג'יין, היית עדיין תופרת חולצות.

שלינק

תשתי לפני שאת עושה אהבה, מרי גרגה.

מרי

בוא, פט. זה לא מקום טוב. זאת האישה שלך, ג'ורג' ? זאת ? אני שמחה שהייתה לי הזדמנות לראות אותה. (יוצאת עם מנקה.)

שלינק

(קורא אחריה.) אני לא אנטוש אותך. תחזרי כשתהיי בצרה.

בבון

נעל ישנה, רבותיי, מרופטת כמו שצריך. (צוחק.)

גרגה

(מאיר בנר את פניו של שלינק.) הפנים שלך במצב טוב. אני אחיה על הרצון הטוב שלך.

שלינק

הקורבנות משני הצדדים היו כבדים. כמה אוניות אתה צריך כדי להגיע לטהיטי? אתה רוצה שאני אניף את החולצה שלי בתור מפרש, או את החולצה של אחותך? אתה האחראי לגורל של אחותך. פתחת לה את העיניים לראות שגברים יתייחסו אליה תמיד בתור אובייקט! לא הרסתי לך שום דבר, אני מקווה. כמעט השגתי אותה בתור בתולה, אבל רצית שאני אסתפק בשיירים. ואל תשכח את המשפחה שלך שאתה נוטש. עכשיו אתה רואה מה אתה מקריב.

גרגה

אני רוצה לשחוט אותם עכשיו, את כולם. אני יודע את זה. אני חושב שאני אשיג אותך. ועכשיו אני מבין למה פיטמת אותם על מה שהרווחת מגרירת פחם. אני לא אתן לך לחסל לי את ההנאה. ועכשיו אני מקבל את המשלוח של החיה הקטנה הזאת ששמרת בשבילי.

ג'יין

אני לא מוכנה שיעליבו אותי ככה. אני לא צריכה אף אחד. אני מחזיקה את עצמי לבדי.

גרגה

ועכשיו אני דורש ממך לתת לי את הכסף שעשית מהמכירה הכפולה של העצים. אני מקווה ששמרת אותו בשבילי. הזמן הגיע.

שלינק מוציא את הכסף ונותן אותו לגרגה.

גרגה

אני שתוי לגמרי. אבל כמה שאני שתוי, יש לי רעיון טוב, שלינק, רעיון טוב מאוד. (יוצא עם ג'יין.)

בבון

זה היה הכסף האחרון שלך, אדוני. ומאיפה יש לך אותו? עוד ישאלו אותך על זה. חברת פרוסט דרשו את המשלוח של העצים שהם שילמו עליהם.

שלינק

(כלי להקשיב לו.) כיסא. (הם מתיישבים ולא קמים.) האורז והמים שלי.

תולעת

אין יותר אורז בשבילך, אדוני. החשבון שלך במינוס.

תמונה 6

ימת משיגן. סוף ספטמבר. יער: שלינק ומרי.

מרי

העצים נראים לבושים בצואה אנושית, השמיים מספיק קרובים כדי לגעת בהם, אבל אני אדישה אליהם. קר לי. אני כמו שִׁלְיו חצי קפוא. אני לא יכולה לעזור לעצמי.

שלינק

אם זה עוזר לך, אני אוהב אותך.

מרי

זרקתי את עצמי. למה האהבה שלי הפכה לפרי מריר? אצל אחרים הקיץ מאיר כשהם אוהבים, אבל אני נובלת ומענה את עצמי. הגוף שלי מטונף.

שלינק

תגידי לי כמה נמוך את מרגישה. זה ישחרר אותך.

מרי

אני שוכבת במיטה עם גבר שהיה כמו חיה. כל הגוף שלי היה רדום, אבל נתתי לו את עצמי, הרבה פעמים, ולא יכולתי להתחמם. בין לבין הוא עישן סיגריות וירג'יניה זולות, ימאי! אהבתי אותך בכל שעה שבזבזתי בין הטפטים ההם, הייתי כל כך קיצונית, עד שהוא חשב שזאת אהבה ורצה לעצור אותי. שקעתי בחושך שחור. אני לא חייבת לך שום דבר, אבל המצפון שלי צורח אליי שטינפתי את הגוף שלי, שהוא שלך אפילו אם אתה בז לו.

שלינק

אני מצטער שאת קופאת מקור. חשבתי שהאוויר חם וכהה. אני לא יודע מה הגברים של הארץ הזאת אומרים לנשים שהם אוהבים. אם זה עוזר לך: אני אוהב אותך.

מרי

אני כזאת פחדנית, האומץ שלי הסתלק עם התמימות שלי.

שלינק

תשטפי את עצמך עד שתהיי נקייה.

מרי

אולי אני צריכה לרדת למים, אבל אני לא יכולה. אני עדיין לא מוכנה. אח, איזה ייאוש! איזה לב שלא נרגע! אני כולי לא יותר מחצי, אני אפילו לא יכולה לאהוב, זאת רק יהירות. אני שומעת מה אתה אומר, יש לי אוזניים ואני לא חירשת, אבל מה הכוונה? אולי אני ישנה, ויבואו ויעירו אותי, ואולי זה רק שאני עושה את הדברים הכי מבישים כדי להשיג גג מעל הראש שלי, ובגלל זה אני משקרת לעצמי ועוצמת את העיניים.

שלינק

בואי, נהיה כאן קר.

מרי

אבל העלים חמים ומגנים עלינו מהשמיים שקרובים מדי. (הם יוצאים.)

מנקי

(נכנס.) הצעדים שלה מצביעים לכיוון הזה! צריך חוש הומור טוב בספטמבר כזה. הסרטנים מזדווגים, נאקת הייחום של הצבי נשמעת בסבך, ועונת ציד הגיריות בפתח. אבל הסנפירים שלי קרים ועטפתי את הגרביים השחורים שלי בעיתון. כל מקום שהיא חיה בו, זה המקום הכי מחורבן. אם היא שוכבת לה עכשיו כמו עצם של דג במגורים האלה, שמשומנים משנפס, לא תהיה לה יותר חולצה נקייה. רק כתמים! אח, פֶּט מְנְקִיבֹדֶל, אני הולך לקחת אותך לבית דין צבאי. אני חלש מדי להגן על עצמי, אז עדיף לי לתקוף. אני אטרוף את החתיכת כלב יחד עם העור והעצמות שלו, אני אזרוז את העיכול שלי עם תפילות, בזריחה יירו בנשרים בהוראת החוק הצבאי וייתלו אותם במוזיאון מְנְקִיבֹדֶל! בררר! מילים! משפטים בלי שיניים! (שולף אקדח מכיסו.) זאת התשובה הכי קרה! תסתובב בג'ונגל בשביל לחפש ת'נקבה, קדימה, חזיר זקן! רד על כל ארבע הרגליים! לעזאזל, העשב הזה הוא התאבדות! תיזהר, פְּדִי. לאן נקבה יכולה ללכת, כשהכול נגמר איתה מהתחת ועד הראש? שחרר, פדי, תעשן, תאכל משהו, שים את הדבר הזה הצדה. קדימה, צעד! (יוצא.)

מרי

(חוזרת עם שלינק.) זה מתועב בעיני אלוהים ואדם. אני לא אלך אתך.

שלינק

רגשות מעופשים. תאווררי את הנשמה שלך.

מרי

אני לא יכולה. אתה הופך אותי לקורבן.

שלינק

את תמיד צריכה את הראש שלך על הכתף של איזה גבר, לא חשוב מי.

מרי

בשבילך אני שום דבר.

שלינק

את לא יכולה לחיות לבדך.

מרי

לקחת אותי כל כך מהר, כאילו פחדת שאני אסתלק. כמו קורבן.

שלינק

רצת לשיחים כמו כלבה מוטרפת ועכשיו את יוצאת משם כמו כלבה מוטרפת.

מרי

אני כמו מה שאתה אומר? אני תמיד מה שאתה אומר. אני אוהבת אותך. אל תשכח את זה אף פעם, אני אוהבת אותך. אני אוהבת כמו כלבה מוטרפת. זה מה שאתה אומר. אבל עכשיו שלם לי. כן, אני במצב רוח לקבל תשלום. תן לי את הכסף שלך, אני אחיה עליו. אני זונה.

שלינק

משהו רטוב נוזל על הפנים שלך. איזה מין זונה את?

מרי

אל תצחק עליי, רק תן לי את הכסף. אל תסתכל עליי. לא דמעות מרטיבות את הפנים שלי, זה הערפל. (שלינק נותן לה כסף.) אני לא אודה לך, מר שלינק מיוקוהמה. זאת עסקה נטו, אין צורך בתודות.

שלינק

כדאי שתלכי. לא תעשי כאן כסף. (יוצא.)

תמונה 7

סלון משפחת גרגה. 29 בספטמבר 1912. החדר מלא ברהיטים חדשים. ג'ון גרגה, מאי, ג'ורג', ג'יין, מנקי, כולם לבושים בבגדים חדשים לכבוד סעודת החתונה.

ג'ון

מאז שהאיש שאנחנו לא אוהבים לדבר עליו, שיש לו עור אחר, אבל עובד במחסני הפחם יום ולילה בשביל משפחה שהוא מכיר; מאז שהאיש ממחסני הפחם, עם העור השונה, משגיח עלינו, המצב שלנו משתפר מדי יום, מכל בחינה. היום, בלי לדעת על החתונה של הבן שלנו ג'ורג', הוא איפשר לו לערוך חתונה שראויה למנכ"ל של עסק גדול. עניבות חדשות, חליפות שחורות, ריח ויסקי על השפתיים שלנו – בין רהיטים חדשים!

מאי

זה לא מוזר שהאיש במחסני הפחם מרוויח כל כך הרבה מגרירה של פחם?

גרגה

אני זה שעושה את הכסף.

מאי

החלטת להתחתן מהיום למחר. זה לא קצת פתאומי, ג'יין?

ג'יין

השלג נמס, ואיפה הוא אז? ואפשר לבחור באיש הלא נכון, זה קורה הרבה פעמים.

מאי

איש נכון, איש לא נכון, זאת לא השאלה. השאלה היא אם את צמודה אליו.

ג'ון

שטויות! תאכל את הסטייק שלך ותן לכלה את היד.

גרגה

(אוחז בג'יין במפרק כף היד.) זאת יד טובה. אני מרגיש כאן מצוין. תנו לטפטים להתקלף, יש לי בגדים חדשים, אני אוכל סטייק, אני טועם את הסיד, אני מצופה בסנטימטר טיח, אני רואה פסנתר. תלו זר על התמונה של אחותנו היקרה, מרי גרגה, שנולדה לפני עשרים שנים בערבה. שימו עלים ירוקים מתחת לכוס. טוב לשבת כאן, טוב לשכב כאן, הרוח השחורה לא נכנסת לכאן.

ג'יין

(נעמדת.) מה העניין, ג'ורג' ? יש לך חום ?

גרגה

אני מרגיש טוב בחום שלי, ג'יין [כולם נעמדים/זוקפים ראש ? הערת בימוי שאיננה קיימת באנגלית].

ג'יין

אני לא מפסיקה לחשוב מה התוכניות שלך לגביי, ג'ורג' ?

גרגה

למה את כל כך חיוורת, אימא ? מה, הבן האובד שלך לא חזר הביתה ? למה כולכם נשענים על הקיר כמו פסלים מגבס ?

מאי

אולי בגלל הקרב שאתה לא מפסיק לדבר עליו.

גרגה

אלה רק זכוכים בראש שלי ? אני יכול לגרש אותם ? (שלינק נכנס.) אימא, תני סטייק וכוס ויסקי לאורח הרצוי שלנו. התחתנתי הבוקר. אשתי היקרה, תספרי לו !

ג'יין

ישר על הבוקר, מהמיטה, בעלי ואני הלכנו לשריף ואמרנו: אנחנו יכולים להתחתן כאן ? הוא אמר: אני מכיר אותך, ג'יין — תישארי תמיד עם בעלך ? אבל ראיתי שהוא איש טוב עם זקן, לא היה לו שום דבר נגדי, אז אמרתי: החיים הם לא בדיוק כמו שאתה חושב.

שלינק

מזל טוב, גרגה. אתה בן אדם נקמני.

גרגה

יש פחד זוועתי בחיוך שלך! מסיבה טובה. אל תאכל מהר מדי! יש לך זמן! איפה מרי? אני מקווה שאתה דואג לה. אתה חייב להיות מסופק עד הסוף! לצערי, אין כיסא כרגע בשבילך, שלינק. חסר לנו כיסא אחד. אבל חוץ מזה, הריהוט שלנו חדש ומספיק לכולנו. תסתכל על הפסנתר! מקום נעים. אני מתכוון לבלות את הערבים שלי כאן, עם המשפחה שלי. התחלתי חיים חדשים. מחר אני חוזר לספריית ההשאלה של סי. מיינס.

מאי

אח, ג'ורג', אתה לא מדבר יותר מדי?

גרגה

אתה שומע את זה? המשפחה שלי רוצה שלא יהיה לי יותר שום עסק אתך. ההיכרות שלנו הגיעה לסופה, מר שלינק. היא הייתה מאוד משתלמת. הריהוט מדבר בעד עצמו. הביגוד של המשפחה שלי מדבר בקול רם וברור. לא חסרים מזומנים. אני מודה לך.

דממה.

שלינק

אני יכול לבקש ממך רק טובה אחת? עניין אישי. יש לי מכתב כאן מחברת בְּרוֹסֶט. יש עליו חותמת של התובע הכללי של מדינת וירג'יניה. לא פתחתי אותו עדיין. אני אודה לך אם תעשה את זה בשבילי. כל ידיעה, אפילו הכי גרועה, תהיה לי נעימה אם היא תבוא מהשפתיים שלך. (גרגה קורא את המכתב.) ברור שזה העניין האישי שלי, אבל רמז ממך יעזור לי מאוד.

מאי

למה אתה לא אומר כלום, ג'ורג'? מה אתה מתכנן לעשות, ג'ורג'? אתה נראה כאילו אתה מתכנן משהו. אין שום דבר שמפחיד אותי יותר. אתם הגברים מתחבאים מאחורי המחשבות הלא ידועות שלכם כאילו שהן עשן. ואנחנו מחכות כמו צאן לפני הטבח. אתם אומרים: חכו רגע, אתם הולכים, אתם חוזרים, ואתם בלתי מזוהים. ואנחנו לא יודעות מה עשיתם לעצמכם. ספר לי מה התוכנית שלך, ואם אתה לא יודע מהי, תוֹדָה בזה, כדי שאני אדע מה לעשות. גם אני צריכה לתכנן את החיים שלי. ארבע שנים בעיר הזאת של ברזל ולכלוך! אוח, ג'ורג'!

גרסה

תראו, השנים הרעות היו השנים הכי טובות, ועכשיו הן נגמרו. אל תגידו לי שום דבר. אתם, ההורים שלי, ואת, ג'יין, אשתי, החלטתי ללכת לבית סוהר.

ג'ון

מה אמרת? אז משם הגיע הכסף שלך? היה רשום על הפנים שלך מאז שהיית בן חמש שאתה תגמור בבית סוהר. אף פעם לא שאלתי מה עבר בין שניכם, ידעתי שזה רקוב. שניכם איבדתם את הקרקע מתחת לרגליים שלכם. בשבילכם, לקנות פסנתרים וללכת לבית סוהר, להביא ערימות סטייקים הביתה ולגזול את הפרנסה של משפחה – זה אותו הדבר. איפה מרי, אחותך? (הוא קורע את הז'אקט שלו ומשליך אותו על הרצפה.) הנה הז'אקט שלי, אף פעם לא רציתי ללבוש אותו. אבל אני רגיל להשפלות מהסוג שלעיר הזאת יש עדיין בשפע בשבילי.

ג'יין

כמה זמן תהיה שם, ג'ורג'?

שלינק

(אל ג'ון.) כמה מהעצים נמכרו פעמיים. ברור שזה אומר בית סוהר, כי השריף לא מתעניין בנסיבות. אני חבר שלך, אני יכול להסביר כמה דברים לשריף בצורה מסודרת ופשוטה כמו שחברת "Standard Oil" מסבירה את הצהרת המס שלה. אני מוכן להקשיב לבן שלך, גברת גרסה.

ג'יין

אל תיתן להם לנסות לשכנע אותך בשום דבר, ג'ורג', תעשה את מה שנראה לך מתאים, בלי שום קשר. אני, אשתך, אני אדאג לבית כשלא תהיה.

ג'ון

(צוחק בקול רם.) היא הולכת לדאוג לבית! בחורה שאספו אותה מהרחוב רק אתמול. נתפרנס לנו מכסף מלוכלך.

שלינק

(אל ג'ורג'.) נתת לי להבין שהמשפחה שלך חשובה לך מאוד. רצית לבלות את הערבים שלך בין הרהיטים האלה. תחשוב איזו מחשבה או שתיים על החבר שלך שמתאמץ לעשות לכולכם את החיים יותר קלים. אני מוכן להציל אותך בשביל המשפחה שלך.

מאי

אתה לא יכול ללכת לבית סוהר, ג'ורג'.

גרגה

אני יודע שאת לא מבינה, אימא. לפגוע בבן-אדם זה דבר מאוד קשה, להרוס אותו זה בלתי אפשרי לגמרי. העולם עלוב מדי. אנחנו שוחקים את עצמנו בניסיון למלא אותו בדברים להילחם עליהם.

ג'יין

(אל גרגה.) הנה אתה מתפלסף לך כשהגג מתפרק לנו מעל הראש.

גרגה

(אל שלינק.) חפש בכל העולם – אתה תמצא עשרה אנשים רעים ולא פעולה רעה אחת. רק דברים קטנים וסתמיים יכולים להרוס בן-אדם. לא, אני פורע את החוב שלי. אני אסמן קו מתחת לחשבון, ואז אני אלך.

שלינק

המשפחה שלך תרצה לדעת אם הם חשובים לך בכלל. אם לא תחזיק אותם, הם ייפלו. מילה אחת קטנה, גרגה !

גרגה

אני נותן לך את כל החופש שלך.

שלינק

הם יירקבו, ואתה תהיה האשם. לא נשארו הרבה מהם. הם עלולים לקבל חשק, בדיוק כמוך, לנקות את השולחן, לחתוך לגזרים את המפה המלוכלכת של השולחן ולנער את בדלי הסיגריות מהבגדים שלהם. הם עלולים כולם להחליט לחקות אותך, להיות חופשיים ולא מהוגנים, עם ריר על הגופיות שלהם.

מאי

תהיה בשקט, ג'ורג', כל מה שהוא אומר זה נכון.

גרגה

עכשיו סוף סוף, אם אני חצי עוצם את העיניים שלי, אני רואה כמה דברים באור קר. לא את הפנים שלך, מר שלינק, אולי אין לך.

שלינק

מתברר שארבעים השנים האחרונות היו טינופת, ועכשיו יהיה חופש ענק.

גרגה

ככה זה. השלג ניסה לרדת, אבל היה קר מדי. המשפחה שלי תאכל עוד פעם שיירים, ועוד פעם הם יהיו רעבים. אבל אני, אני אמחק את האויב שלי.

ג'ון

כל מה שאני רואה זה חולשות, שום דבר אחר. מאז שנולדת. קדימה, תעזוב אותנו. למה שהם לא ייקחו את הרהיטים?

גרגה

קראתי שטפטוף חלש יכול לסדוק הרים שלמים. ואני עדיין רוצה לראות את הפנים שלך, שלינק, את הפנים הארורים, השקופים, הזגוגיתיים שלך.

שלינק

אין לי שום חשק להמשיך לדבר איתך. שלוש שנים. בשביל בחור צעיר זה לא יותר מלפתוח דלת. אבל בשבילי! לא הרווחתי ממך כלום, אם זה מנחם אותך קצת. אבל אתה לא משאיר בי אפילו שמץ של עצב, עכשיו שאני חוזר לעיר הרועשת הזאת להמשיך בעסק שלי כמו שעשיתי לפני שנפגשנו. (יוצא.)

גרגה

כל מה שנשאר לי עכשיו לעשות זה לטלפן למשטרה. (יוצא.)

ג'יין

אני הולכת לבר הסיני. אני אסתדר בלי המשטרה. (יוצאת.)

מאי

לפעמים נדמה לי שגם מרי לא תחזור אף פעם.

ג'ון

רק היא אשמה. איך אפשר לצפות מאתנו לעזור להם כשהם חיים כמו פושעים?

מאי

יש זמן יותר טוב לעזור להם?

ג'ון

אל תדברי כל כך הרבה!

מאי

(מתיישבת לידו.) רציתי לשאול אותך: מה אתה מתכוון לעשות עכשיו?

ג'ון

אני? שום דבר. החלק הזה של החיים שלנו נגמר.

מאי

אתה מבין מה ג'ורג' הולך לעשות לעצמו, נכון?

ג'ון

כן. פחות או יותר. עוד יותר גרוע בשבילנו.

מאי

וממה אתה מתכוון לחיות?

ג'ון

על הכסף שעדיין נשאר. ונמכור את הפסנתר.

מאי

אבל ייקחו לנו אותו, הוא הגיע בצורה לא ישרה.

ג'ון

אולי נחזור לאוהיו. נעשה כבר משהו.

מאי

(נעמדת.) יש עוד משהו שאני רוצה לספר לך, ג'ון, אבל אני לא יכולה. אף פעם לא האמנתי שבן אדם יכול ככה פתאום להיות מקולל. זה משהו שמחליטים עליו בשמיים. זה יום כמו כל יום אחר, ושום דבר לא השתנה, אבל מהיום הזה והלאה אתה מקולל.

ג'ון

מה את הולכת לעשות?

מאי

אני הולכת לעשות משהו מסוים, ג'ון, משהו שאני מאוד רוצה לעשות. אל תדמיין שיש לי איזו סיבה מיוחדת. אבל קודם כל אני אבעיר את האש, תמצא את הארוחה שלך במטבח. (יוצאת.)

ג'ון

שימי לב שרוח של כריש לא תאכל אותך במדרגות.

מלצר

(נכנס.) גברת גרגה הזמינה בשבילך ג'רוג. רוצה לשותות את זה בחושך, או להדליק את האור?

ג'ון

מה אתה חושב? תן לנו קצת אור. (המלצר יוצא.)

מרי

(נכנסת.) אל תפתח בנאומים! הבאתי כסף!

ג'ון

את מעזה להכניס לכאן את הרגל שלך? משפחה נחמדה! ותראי אותך!

מרי

אני נראית בסדר. אבל מאיפה השגתם את כל הריהוט החדש הזה? הרווחתם קצת כסף? גם אני הרווחתי קצת כסף.

ג'ון

מאיפה השגת את הכסף?

מרי

אתה באמת רוצה לדעת ?

ג'ון

תני לי אותו לכאן. עשיתם הכול להביא אותי למצב הזה.

מרי

אז אתה לוקח את הכסף שלי. למרות הרהיטים שלך ? איפה אימא ?

ג'ון

מי שעורק מצמידים אותו לקיר.

מרי

שלחת אותה לרחוב ?

ג'ון

תהיי צינית, תתפלשי בביוב, תשתי ג'רוג. אבל אני אבא שלך, את לא יכולה לתת לי למות מרעב.

מרי

לאן היא הלכה ?

ג'ון

גם את יכולה ללכת. אני רגיל שעוזבים אותי.

מרי

מתי היא יצאה מכאן ?

ג'ון

בסוף החיים שלי אני נידון להיות עני וללקק את הרוק של הילדים שלי, אבל אני לא רוצה שום עסק עם פשע. אני לא מהסס בכלל לזרוק אותך החוצה.

מרי

תחזיר לי את הכסף שלי. הוא לא בשבילך.

ג'ון

אין סיכוי. גם אם תחפרי לי קבר, אני עדיין צריך את הטבק שלי.

מרי

Adieu. (יוצאת).

ג'ון

אין להם מה לומר לבן אדם יותר ממה שאפשר לומר בחמש דקות. ואז נגמרים להם השקרים. (הפוגה). בעצם, בשתי דקות שקט אפשר לכסות את כל מה שאפשר לומר.

גרגה

(חוזר). איפה אימא? הלכה? היא חשבה שאני לא אחזור? (הוא רץ החוצה וחוזר). היא לקחה את השמלה השנייה שלה, היא לא תחזור. (הוא יושב ליד השולחן וכותב מכתב). "לכבוד המשטרה. אני רוצה להביא לתשומת לבכם את סי. שליוק, סוחר העצים המלאי. האיש הזה הטריד את אשתי, ג'ין גרגה, ופיתה את אחותי, מרי גרגה, שהייתה מועסקת אצלו. ג'ורג' גרגה." אני לא אגיד שום דבר על אימא שלי.

ג'ון

זה מוחק את המשפחה שלנו.

גרגה

כתבתי את המכתב הזה. אני מכניס אותו לכיס שלי ואשכח מכל הסיפור. ועוד שלוש שנים – זה הזמן שאני אשב בכלא – שבוע לפני שישחררו אותי, אני אשלח את המכתב שלי למשטרה. האיש הזה יגמור את הקריירה בעיר הזאת, וכשאני אחזור הוא ייעלם מהעיניים שלי. אבל בשבילי, יום השחרור שלי יציין את הנהמה של ההמון שצמא לליניץ'.

תמונה 8

המשרד הפרטי של סי. שלינק. 20 באוקטובר 1915, אחת בצהריים. שלינק ופקיד צעיר.

שלינק

(מכתיב.) תכתוב לגברת מרי גרגה, שהגישה מועמדות לתפקיד מזכירה, שאני לא רוצה יותר לעולם שום עסק איתה או עם המשפחה שלה. אל נדל"ן Standard: אדונים נכבדים, בנוגע למצבנו היום, שום חלק מהמלאי שלנו לא נמצא בידיים של גורם חיצוני והמצב העסקי שלנו בטוח. כתוצאה מכך, אין לנו מניעה לקבל את ההצעה שלכם לחוזה בן חמש שנים.

עובד

(מכניס איש פנימה.) זה מר שלינק.

האיש

יש לי שלושה רגעים למסור לך מידע מסוים. יש לך שני רגעים להבין את המצב שלך. לפני חצי שעה המשטרה קיבלה מכתב מאחד מבתי הכלא במדינה, שחתום על ידי מישהו בשם גרגה, ומוכיח שביצעת כמה פשעים. בתוך חמש דקות ניידת המשטרה תהיה כאן. אתה חייב לי אלף דולר. (שלינק נותן לו את הכסף. האיש יוצא.)

שלינק

(בעודו אורז את המזוודה שלו בקפידה.) תמשיך לנהל את העסק, כמה זמן שאתה יכול. שלח את המכתבים האלה. אני אחזור. (יוצא במהירות.)

תמונה 9

בר בצ'יינהטאון. 28 באוקטובר 1915. תולעת, בבון, החרומף, המטיף של צבא הישועה, ג'יין, מרי גרגה. רעש מבחורץ.

בבון

אתם שומעים את הנהמה של ההמון שצמא ללינץ' ? אלה ימים מסוכנים לצ'יינהטאון. לפני שבוע נחשפו הפשעים של סוחר עצים מְלָאִי. לפני שלוש שנים הוא שלח איש לכלא, שלוש שנים האיש ישב בשקט, אבל שבוע לפני שהשתחרר הוא כתב מכתב למשטרה, וסיפר את כל הסיפור.

החרומף

הלב האנושי !

בבון

המְלָאִי עצמו, כמובן, ברח מהעיר. אבל הוא גמור.

תולעת

אתה לא יכול להגיד את זה על אף אחד. תחשוב על התנאים בעולם הזה ! בן אדם אף פעם לא נגמר בבת אחת, אלא לפחות מאה פעמים. לבן אדם יש יותר מדי אפשרויות. למשל, תנו לי לספר לכם את הסיפור של G. Wishu, איש הבולדוג. אבל אני אצטרך את תיבת הנגינה. (תיבת הנגינה מופעלת.) אלה קורות חייו של הכלב, ג'ורג' וישו. ג'ורג' וישו נולד באי הירוק אירלנד. כשהיה בן שמונה-עשר חודשים, איש שמן לקח אותו לעיר הגדולה לונדון. המולדת שלו נתנה לו ללכת כאילו הוא זר. בלונדון הוא נפל תוך זמן קצר לידיים של אישה אכזרית, שענתה אותו בעינויים איומים ונוראים. אחרי הרבה סבל הוא ברח מחוץ לעיר, שם ניסו לצוד אותו בין משוכות ירוקות. אנשים ירו עליו עם רובים גדולים מסוכנים, וכלבים זרים היו רודפים אחריו. ככה הוא איבד רגל ומאז הוא צלע. אחרי הרבה כישלונות, ואחרי שהתעייף מהחיים וכמעט מת מרעב, הוא מצא מקלט אצל זקן אחד, שחלק אתו את הלחם שלו. כאן, אחרי חיים מלאים באכזבות ובהרפתקאות, הוא מת בגיל שבע וחצי בשלווה גדולה ובקור רוח. הוא קבור בוויילס. — עכשיו תגיד לי, אדוני, איך אתה מתכוון לחבר את כל זה תחת גג אחד ?

חרומף

מי זה האיש המבוקש ?

תולעת

הם מחפשים את המָלְאִי. הוא פשט פעם רגל, אבל תוך שלוש שנים הוא הצליח לשקם לגמרי את כל העסק שלו, וזה עשה לו הרבה אויבים ברובע שלו. הוא היה הופך להיות אחד האנשים הכי חזקים בשיקגו, אם האיש בכלל לא היה מפרסם את הפשעים שלו. (אל ג'יין.) מתי בעלך יוצא בדיוק מהכלא ?

ג'יין

כן, זהו זה. ידעתי את זה כבר כמה זמן. רבותי, אל תחשבו שאני לא יודעת. זה בעשרים ושמונה, אתמול או היום.

בבון

תפסיקי את השטויות, ג'יין.

חרומף

ומי האישה הזאת בשמלה הלא צנועה ?

בבון

זאת הקורבן, אחותו של האיש בכלא.

ג'יין

כן, זאת גיסתי. היא מעמידה פנים כאילו היא לא מכירה אותי, אבל כשהייתי נשואה היא לא הגיעה הביתה אפילו לילה אחד.

בבון

המָלְאִי הרס אותה.

חרומף

מה היא זורקת לתוך הכיור מאחורי הבר ?

תולעת

אני לא יכול לראות. היא גם אומרת משהו. תשתקי, ג'יין.

מרי

(מניחה לשטר כסף ליפול לכיור). כשהחזקתי את השטרות ביד שלי באותו יום, ראיתי את העין של אלוהים מסתכלת עליי. אמרתי: עשיתי הכול בשבילו. אלוהים סובב לי את הגב, היה צליל כמו של שדות טבק מרשרשים ברוח. לאיזה עליבות מחורבנת נפלתי! שטר אחד! עוד אחד! חתיכות מעצמי! איך אני מחלקת את הטוהר שלי! עכשיו הכסף הלך! אני לא מרגישה יותר טוב...

גרנה

(נכנס עם סי. מיינס ושלושה אנשים נוספים). ביקשתי מכם לבוא אתי כדי שתוכלו לראות בעיניים שלכם שנעשה לי עוול. הבאתי אותך אתי, מר מיינס, כדי להיות עד לסוג המקום שאני מוצא בו את אשתי אחרי שלוש שנות היעדרות. (הוא מוביל את האנשים אל השולחן שבו יושבת ג'יין). שלום, ג'יין, מה שלומך?

ג'יין

ג'ורג'! זה העשרים ושמונה? לא ידעתי. אם הייתי יודעת, הייתי בבית. שמת לב כמה קר שם? ניחשת שאני יושבת כאן כדי להתחמם?

גרנה

זה מר מיינס. את מכירה אותו. אני חוזר לעבוד בחנות שלו. ואלה אדונים מהרחוב שלנו שמתעניינים במצב שלי.

ג'יין

שלום, רבותי. אוי, ג'ורג', זה נורא שפספסתי את היום שלך. רבותי, מה אתם עוד עלולים לחשוב עלי! קן סי, תשרת את האדונים!

ברמן

(אל החרומף). זה הבחור מהכלא שהודיע עליו.

גרנה

שלום, מרי, חיכית לי? גם אחותי נמצאת כאן, כמו שאתם יכולים לראות.

מרי

שלום, ג'ורג'. אתה בסדר ?

גרגה

בואי נלך הביתה, ג'יין.

ג'יין

אוי, ג'ורג', אתה רק אומר את זה. אבל אם אני אלך אתך, אתה תרד עליי כשנגיע הביתה. עדיף שאני אגיד לך עכשיו שהבית לא מסודר.

גרגה

אני יודע.

ג'יין

זה מכווער מצדך.

גרגה

אני לא נוזף בך, ג'יין. אנחנו נפתח דף חדש. הקרב שלי נגמר. סילקתי את היריב שלי מהעיר, וזה סוף הסיפור.

ג'יין

לא, ג'ורג'. הדברים יהיו רעים יותר ויותר. אנשים אומרים שיהיה טוב, אבל הם נעשים יותר גרוע, זה אפשרי. רבותיי, אני מקווה שאתם אוהבים את המקום ? ברור שאנחנו יכולים לעבור למקום אחר...

גרגה

מה העניין, ג'יין ? את לא שמחה שבאתי ?

ג'יין

אתה יודע מצוין, ג'ורג' ! ואם אתה לא יודע, אני לא יכולה להגיד לך.

גרגה

למה את מתכוונת ?

ג'יין

ג'ורג', אתה לא רואה שאני שונה ממה שאתה חושב, אפילו שאני כמעט גמורה. למה אתה מביא את האדונים האלה? תמיד ידעתי שאני אגמור ככה. כשאמרו לי בבית ספר מה קורה לחלשים, אמרתי לעצמי: זה מה שיקרה לי. אתה לא צריך להוכיח את זה לאף אחד.

גרנה

אז את לא באה הביתה?

ג'יין

אל תבקש ממני, ג'ורג'!

גרנה

אבל אני מבקש ממך, מותק.

ג'יין

אז אני אצטרך להגיד את זה בצורה אחרת. אני חיה עם האיש הזה. (מצביעה על בבון). אני מודה בזה, רבותי. ומה הטעם? שום דבר לא ישתפר.

בבון

היא יצאה מדעתה.

מיינס

נורא ואיום!

גרנה

תקשיבי לי, ג'יין. זאת ההזדמנות האחרונה שלך בעיר הזאת. אני מוכן לנקות את השולחן לגמרי. האדונים האלה הם העדים שלי. בואי אתי הביתה.

ג'יין

נחמד מצדך, ג'ורג'. זאת בהחלט ההזדמנות האחרונה שלי. אבל אני לא אקח אותה. הדברים לא בסדר בינינו, אתה יודע את זה. אני הולכת עכשיו, ג'ורג'. (אל בבון). בוא!

בבון

הפסקת אוכל. (שניהם יוצאים).

אחד האנשים

לבחור הזה אין מה לצחוק.

גרגה

אני אשאיר את הדירה פתוחה, ג'יין. את יכולה לצלצל בלילה.

תולעת

(ניגש לשולחן.) בטח שמתם לב: יש כאן משפחה בינינו, או מה שנשאר ממנה. נכון, העש כבר אכל אותה, אבל היא תהיה מוכנה לתת בשמחה את הסנט האחרון שלה כדי לדעת איפה נמצאת האימא, המשענת של הבית. האמת היא שראיתי אותה בוקר אחד בערך בשבע, אישה בת ארבעים, מנקה דוכן פירות. היא התחילה עסק חדש. היא הזדקנה, אבל נראתה בסדר גמור.

גרגה

אבל אתה, אדוני, אתה לא עבדת במקרה בעסקי העצים של האיש שסורקים עכשיו כל סנטימטר בשיקגו כדי למצוא אותו?

תולעת

אני? לא, אף פעם לא ראיתי את האיש הזה. (יוצא. ביציאתו מכניס מטבע לתיבת הנגינה. היא מתחילה לנגן את Ave Maria של גונו.)

המטיף

(בשולחן הפינתי, קורא את תפריט המשקאות החריפים בקול רם וקשה, כשהוא מטעים כל מילה.)

Cherry Flip, Cherry Brandy, Gin Fizz, Whisky Sour, Golden Slipper, Manhattan, Curacao extra dry, orange, Maraschino Cusenier, והספציאליטה של הבית, Egg-nog. המשקה הזה עשוי מביצה: ביצה אחת טרייה, סוכר, קוניאק, רום מג'מייקה, חלב.

חרומף

אתה באמת מכיר את המשקאות האלה, אדוני?

מטיף

לא !

צחוק.

גרגה

(אל האנשים שאתו.) אתם מבינים שהייתי מוכרח להראות לכם את המשפחה המפורקת שלי, אבל אתם יכולים לראות כמה זה משפיל בשבילי. אתם גם מבינים שאסור להרשות לעשב הצהוב לתקוע שורש בעיר שלנו. כמו שאתם יודעים, אחותי מרי עבדה הרבה זמן אצל שלינק. כשאני אדבר איתה עכשיו, ברור שאני צריך לעשות את זה בצורה הכי זהירה, כי אפילו בתוך האומללות הכי עמוקה שלה, אחותי שמרה על קצת עדינות ! (הוא מתיישב ליד מרי.) לא תתני לי לראות את הפנים שלך ?

מרי

אלה כבר לא פנים יותר. הם לא אני.

גרגה

כן. אבל אני זוכר שפעם בכנסייה – כשהיית בת תשע – אמרת: שיבוא אליי החל ממחר. חשבנו שהתכוונת לאלוהים. כן.

מרי

זה מה שאמרתי ?

גרגה

אני עדיין אוהב אותך, למרות שהתלכלכת והתבזבזת ככה. אבל אפילו אם הייתי יודע שאת יודעת שאת יכולה לעשות עם עצמך מה שאת רוצה, אם הייתי אומר לך שאני אוהב אותך, הייתי בכל זאת אומר לך.

מרי

ואתה יכול להסתכל עליי כשאתה אומר את זה ? בפנים האלה ?

גרגה

בפנים האלה. אנשים נשארים מה שהם, אפילו אם הפנים שלהם מתפרקים.

מרי

(נעמדת.) אבל אני לא מוכנה לזה. אני לא רוצה שתאהב אותי ככה. אני אוהבת את עצמי כמו שהייתי. אל תגיד שלא הייתי שונה אף פעם.

גרגה

(בקול רם.) את מרוויחה כסף? את חיה לגמרי על מה שאת מקבלת מגברים?

מרי

והבאת אנשים כדי לשמוע על זה? אני יכולה לקבל קצת ויסקי? עם הרבה קרח. בסדר, אני אגיד להם. בסדר, זרקתי את עצמי, אבל ברגע שעשיתי את זה, ביקשתי כסף, כדי שיהיה ברור מה אני ושאני יכולה לחיות על זה. זה רק סידור עסקי. יש לי גוף יפה, אני אף פעם לא מרשה לגבר לעשן כשהוא אתי, אבל אני כבר לא בתולה, האהבה היא העבודה שלי. יש לי כאן כסף. אבל אני הולכת להרוויח יותר, אני רוצה לבזבז כסף, זה מה שמתחשק לי. כשאני עושה כסף, אני לא רוצה לחסוך, הנה, אני זורקת אותו לכיור. ככה אני.

מיינס

מזעזע!

איש אחר

זה לא מצחיק בכלל.

מטיף

בן-אדם הוא יצור עמיד מדי. זה הפגם העיקרי שלו. הוא יכול לעשות יותר מדי לעצמו. קשה מדי להרוס אותו. (יוצא.)

מיינס

(נעמד עם שלושת האנשים האחרים.) גרגה, ראינו שנעשה לך עוול.

חרומף

(ניגש אל מרי.) זונות! (הוא פורץ בצחוק רם.) הפשע הוא הבושם של הגברות.

מרי

אתה קורא לנו זונות. עם הפודרה הזאת על הפנים שלנו אתה לא יכול לראות את העיניים שהיו כחולות. הגברים שעושים עסקים עם נוכלים עושים אתנו אהבה. אנחנו מוכרות את השינה שלנו, אנחנו חיות על התעללות.

נשמעת ירייה.

ברמן

האדון ירה לעצמו בגרון. (האנשים מכניסים את המטיף ומניחים אותו על השולחן בין הכוסות).

איש ראשון

אל תגעו בו. תזיזו את הידיים.

איש שני

הוא מנסה להגיד משהו.

איש ראשון

(רוכן מעליו. בקול רם.) יש לך איזו משאלה? יש לך קרובים? לאן לקחת אותך?

מטיף

(ממלמל.) "La montagne est passee: nous irons mieux" [מצרפתית: "חצינו את ההר: עכשיו נמשיך יותר טוב." מילותיו האחרונות של מלך פרוסיה, פרידריך הגדול, שפעל באמצע המאה השמונה-עשרה].

גרגה

(עומד מעליו. צוחק.) הוא פספס, ולא רק בדרך אחת. הוא חשב שאלה המילים האחרונות שלו, אבל הן של משהו אחר, ובכל מקרה הן לא המילים האחרונות שלו, כי הוא לא כיוון טוב למטרה וזה רק פצע שטחי קטן.

איש ראשון

נכון! איזה מזל מחורבן! הוא עשה את זה בחושך. הוא היה צריך לעשות את זה באור.

מרי

הראש שלו נופל למטה. שימו משהו מתחתיו ! כמה שהוא רזה. אני מזהה אותו עכשיו. הוא ירק בפנים שלו פעם אחת.

כולם חוץ ממרי וגרגה יוצאים עם הפצוע.

גרגה

יש לו עור עבה מדי. הוא מכופף כל דבר שמנסים לדחוף לתוכו. כל דבר.

מרי

הוא עדיין בראש שלך ?

גרגה

כן, לך אני יכול להגיד את זה.

מרי

אהבה ושנאה, איך שהם משפילים אותנו !

גרגה

נכון. את עדיין אוהבת אותו ?

מרי

כן... כן.

גרגה

ואת לא מקווה לעתיד יותר טוב ?

מרי

כן, פה ושם.

גרגה

רציתי לעזור לך. (הפוגה). הקרב הזה היה כל כך רקוב, עד שהיום אני צריך את כל שיקגו כדי לעזור לי לעזור אותו. ברור שזה אפשרי שהוא עצמו לא תכנן להמשיך. הוא עצמו רמז שבגילו,

שלוש שנים יכולים להיות כמו שלושים שנה. לאור כל הנסיבות האלה, חיסלתי אותו עם נשק מאוד גס. לא הייתי צריך אפילו להיות שם בעצמי. חוץ מזה, גרמתי לזה שלא תהיה לו שום אפשרות שהיא לראות אותי. על המכה האחרונה הזאת הוא ואני לא נדבר – הוא לא יוכל למצוא אותי. את יכולה לקרוא לזה ניצחון טכני; בכל פינת רחוב נהגי המוניות מסתכלים מסביב לוודא שהוא לא יראה את הפרצוף שלו כאן יותר. שיקגו נתנה לו נוק-אאוט. אני לא יודע איפה הוא, אבל הוא יודע מה קורה.

ברמן

מחסני העצים ברחוב מלברי עולים באש.

מרי

אם נפטרת ממנו, זה טוב. אבל עכשיו אני הולכת.

גרנה

אני אשאר כאן באמצע ההמון שצמא לליניץ'. אבל אני אהיה בלילה בבית. נחיה ביחד. (מרי יוצאת.) עכשיו עוד פעם אני אשתה קפה שחור וחס בבוקר, אשטוף את הפנים שלי במים קרים, ואלבש בגדים נקיים, קודם כל חולצה. אני אסלק מהמוח שלי המון דברים בבוקר. יהיה רעש חדש והרבה דברים יקרו מסביבי בעיר, עכשיו שאני משוחרר מהתשוקה הזאת. היא רצתה לרדת אתי לקבר. אבל יש לי עוד הרבה מה לעשות. (פותח לרווחה את הדלת ומקשיב בצחוק לנהמה המתגברת של ההמון הצמא לליניץ').

שלינק

(נכנס. לובש חליפה אמריקאית.) אתה לבדך? היה קשה להגיע לכאן. ידעתי שאתה יוצא היום, חיכיתי לך במקום שלך. הם סוגרים עליי. קדימה, גרנה, בוא אתי.

גרנה

יצאת מדעתך? הודעתי עליך כדי להיפטר ממך.

שלינק

אני לא איש אמיץ. מתתי שלוש פעמים בדרך לכאן.

גרנה

כן. אני שומע שהם תולים אנשים צהובים כמו גופיות צבעוניות על גשר מילווקי.

שלינק

סיבה עוד יותר טובה למהר. אתה יודע שאתה צריך לבוא. עוד לא גמרנו.

גרגה

(מאוד לאט, מודע לחיפזון של שלינק.) לצערי, הבקשה שלך מגיעה בזמן לא טוב. יש לי חברה. אחותי, מרי גרגה, שנהרסה בספטמבר לפני שלוש שנים. אשתי, ג'יין גרגה, התקלקלה בדיוק באותו הזמן. אחרון חביב, מטיף של צבא הישועה, שם לא ידוע, שנורק ונהרס, למרות שזה לא חשוב. אבל יותר מכל דבר, אימא שלי, מאי גרגה, שנולדה בדרום ב-1872, ונעלמה לפני שלוש שנים, באוקטובר, ונעלמה אפילו מהזיכרון, אין לה יותר פנים – הם נשרו ממנה כמו עלה צהוב. (מקשיב.) איזה צעקות !

שלינק

(שקוע גם הוא בהקשבה.) כן, אבל זה עדיין לא הסוג הנכון של צעקות, הסוג הלבן. ברגע שהן יהיו לבנות, הם יהיו כאן. אז יש לנו עוד רגע. תקשיב ! עכשיו ! עכשיו זה הסוג הנכון – הלבן ! בוא ! (גרגה יוצא במהירות עם שלינק.)

תמונה 10

אוהל נטוש של עובדי מסילות ברזל, במכרות החצץ של ימת משיגן. 19 בנובמבר 1915, 2 בלילה בערך. שלינק, גרגה.

שלינק

הרעש הנצחי של שיקגו הפסיק. שבע פעמים שלושה ימים השמיים החווירו והאוויר הפך לאפור-כחול כמו ג'רוג. עכשיו בא השקט, שלא מסתיר כלום.

גרגה

(מעשן.) לריב בא לך קל כמו עיכול. חשבתי על הילדות שלי. שדות הקנולה הכחולים. הבואש בגיאות והנהרות המקציפים.

שלינק

נכון. כל זה היה בפנים שלך. אבל עכשיו הם קשים כמו ענבר. פה ושם אפשר לראות בהם פגרי חיות.

גרגה

תמיד היית לבד ?

שלינק

ארבעים שנה.

גרגה

ועכשיו, לקראת הסוף, נכנעת למגיפה השחורה של הכוכב הזה, לתאוה לקשר אנושי.

שלינק

(מחייך.) דרך טינה ?

גרגה

דרך טינה.

שלינק

אז אתה מבין שאנחנו חברים, חברים במאבק מטפיזי! ההיכרות שלנו קצרה, לזמן מסוים היא האפילה על כל דבר אחר, הזמן עבר במהירות. התחנות של החיים הן לא התחנות של הזיכרון. הסוף הוא לא המטרה, האפיזודה האחרונה לא יותר חשובה מכל אחת אחרת. פעמיים בחיים שלי הייתי בעלים של עסק לעצים. בשבועיים האחרונים הוא נרשם על שמך.

גרגה

יש לך הרגשה שתמות?

שלינק

הנה פנקס החשבונות של עסק העצים שלך. הוא מתחיל במקום שבו פעם נשפך דיו על המספרים.

גרגה

החזקת אותו צמוד לעור שלך? פתח אותו בעצמך, הוא בטח מטונף. (הוא קורא.) חשבון נקי. שום דבר חוץ ממשיכות. בשבעה-עשר בחודש: עסקת העצים. \$25,000 לגרגה. בדיוק מעל זה: \$10 לביגוד. מתחת: \$22 למרי גרגה, אחות "שלנו". בסוף: כל העסק נשרף שוב עד היסוד. – אני לא יכול לישון יותר. אני אשמח כשתהיה מכוסה כולך בסיד.

שלינק

אל תתכחש לעבר, ג'ורג'! מה זה חשבון? תזכור את השאלה שהעלינו. חזק את עצמך: אני אוהב אותך.

גרגה

(מסתכל עליו.) זה מגעיל! אתה מבחיל בצורה נוראה. זקן שכמוך!

שלינק

אולי אני אף פעם לא אקבל תשובה. אבל אם אתה תקבל, תחשוב עליו כשהפה שלי יהיה מלא בריקבון יבש. למה אתה מקשיב?

גרגה

(בעצלנות.) אתה מראה סימנים של רגש. אתה זקן.

שלינק

טוב לך לחשוף ככה את השיניים שלך?

גרגה

אם הן שיניים טובות.

שלינק

הבידוד האינסופי של האדם הופך את הטינה למטרה בלתי מושגת. אבל אפילו עם חיות, הבנה היא לא דבר אפשרי.

גרגה

הדיבור לא מספיק כדי לייצר הבנה.

שלינק

הסתכלתי על בעלי חיים. אהבה, החום של גופים במגע, זה החסד היחיד שמראים לנו בחושך. אבל האיחוד היחידי הוא האיחוד של האיברים, והוא לא יכול לגשר על הסדק שהדיבור יוצר. למרות זה הם מתאחדים כדי לייצר יצורים שיעמדו לידם בבידוד הנואש שלהם. והדורות מסתכלים בקור אחד בעיניים של השני. אם תדחס אונייה עד הסוף בגופות אנושיים, הם כולם יקפאו מבידוד. אתה שומע, גרגה? כן, הבידוד של האדם כל כך גדול, עד שאפילו הקרב לא אפשרי. היער! משם האנושות הגיעה. חיות שעירות, עם לסתות של קוף, חיות טובות שידעו איך לחיות. הכול היה כל כך קל. הם פשוט קרעו לגזרים אחד את השני. אני רואה אותם בצורה ברורה, עם צלעות רועדות, מסתכלים אחד לתוך הלבן של העיניים של השני, נועצים את השיניים שלהם בגרון של השני ומתגלגלים על הארץ. וזה שדימם למוות בין השורשים היה המפסיד, וזה שרמס את הכי הרבה שיחים היה המנצח. אתה מקשיב למשהו, גרגה?

גרגה

שלינק, אני מקשיב לך עכשיו כבר שלושה שבועות. כל הזמן הזה חיכיתי שהזעם יבער בי, מכל תירוץ שלא יהיה, אפילו הכי קטן. אבל עכשיו, כשאני מסתכל עליך, אני תופס שהשטויות שלך מרגיזות אותי והקול שלך מבחיל אותי. זה לא יום חמישי בלילה? מה המרחק לנוי יורק? למה אני יושב כאן ומבזבז את הזמן שלי? אנחנו לא רובצים כאן כבר שלושה שבועות? חשבנו שכדור הארץ ישנה את המסלול שלו בגללנו. אבל מה קרה? שלוש פעמים ירד גשם, ולילה אחד הרוח נשבה. (נעמד.) שלינק, אני חושב שהגיע הזמן שתחלוץ את הנעליים שלך. תחלוץ את הנעליים שלך, שלינק, ותן לי לנעול אותן. כי אני בספק אם נשאר לך הרבה כסף. שלינק, כאן

ביערות של ימת משיגן אני גומר את המריבה שלנו שנכנסה כבר לשנה הרביעית, כי הדלק שלה נגמר: היא מסתיימת עכשיו. אני לא יכול לגמור אותה עם סכין, אני לא רואה צורך במילים גבוהות. הנעליים שלי מלאות בחורים והנאומים שלך לא מחממים לי את הרגליים. זה הסיפור הישן, שלינק: הצעיר מנצח.

שלינק

היום שמענו מפעם לפעם את האתים של עובדי המסילה. ראיתי שזקפת את האוזניים שלך. אתה נעמד, גרגה? אתה הולך לשם, גרגה? אתה מתכוון לבגוד בי?

גרגה

(שוכב בעצלות.) כן, שלינק, זה בדיוק מה שאני הולך לעשות.

שלינק

ואף פעם לא תהיה תוצאה לקרב הזה, ג'ורג' גרגה? אף פעם לא הבנה?

גרגה

לא.

שלינק

אבל אתה תצא ממנו בלי להראות שום דבר – רק את החיים החשופים שלך.

גרגה

חיים חשופים הם דבר יותר טוב מכל סוג אחר של חיים.

שלינק

טהיטי?

גרגה

ניו יורק. (צוחק באירוניה.) "אני אחזור ואיבריי מוצקים כברזל, עורי שזוף וזעם בעיניי: בארשת פניי יסתכלו וישפטוני, כנצר מן הגזע החזק. זהב יהיה לי, אהיה בטלן קשות. הנשים נוהגות לטפל בנכים האכזריים אשר ישובו מארצות החום. לשחות, לבטוש בעשב, לצוד ולעשן מעל הכול; לשתות משקאות חריפים כמתכת רותחת. אהיה מעורב בעסקי פוליטיקה. אהיה ניצול."

[מתוך עונה בגיהנום של רמבן] – איזה שטויות! מילים על כוכב שלא נמצא במרכז! הרבה זמן אחרי שהסיד יכסה אותך והברירה הטבעית תנצח, אני אבחר את הדברים שישעשעו אותי.

שלינק

איזו מין גישה זאת? תעשה טובה ותוציא את המקטרת מהג'ורה. אם אתה מנסה להגיד לי שהפכת לאימפוטנט, לפחות תשנה את הטון.

גרנה

אין בעיה, מה שאתה אומר.

שלינק

התנועה הזאת ביד מראה לי שאתה לא ראוי להיות היריב שלי.

גרנה

אני רק הצטערתי על העובדה שאתה משעמם אותי.

שלינק

סליחה? אתה מצטער? אתה! כלבלב להשכרה! איש מכירות שיכור! שקניתי אותו בעשרה דולרים! אידיאליסט שלא יודע להבדיל בין ימינו לשמאלו, אפס!

גרנה

(צוחק.) איש צעיר! תגיד את האמת.

שלינק

איש לבן, שהושכר למשוך אותי למטה, למלא את הפה שלי בגועל נפש ובעובש, להניח על הלשון שלי את טעם המוות. מאתיים מטרים מכאן ביער יש מספיק אנשים שרוצים לעשות לי לינק'.

גרנה

כן, אולי אני מצורע, אבל אז מה? אתה התאבדות. מה עוד יש לך להציע לי? שכרת אותי, אבל אף פעם לא שילמת.

שלינק

קיבלת מה שאיש כמוך צריך. קניתי לך רהיטים.

גרגה

כן, השגתי ממך פסנתר, פסנתר שצריך למכור אותו. אכלתי בשר פעם! קניתי חליפה אחת, ובשביל הפטפוט האידיוטי שלך ויתרתי על השונה שלי.

שלינק

השונה שלך, אימא שלך, אחותך ואשתך. שלוש שנים מהחיים הטיפשיים שלך. אבל כמה מעצבן! הכול נגמר בבנליות. אף פעם לא הבנת על מה כל זה היה. רצית אותי מת. אבל אני רציתי קרב. לא של הבשר – של הרוח.

גרגה

והרוח, אתה מבין, היא שום דבר. מה שחשוב זה לא להיות יותר חזק, אלא לצאת בחיים. אני לא יכול להביס אותך, אני יכול רק לרמוס אותך. אני אקח את הבשר החי שלי לתוך הגשמים הקפואים. שיקגו קרה. אני הולך לשם עכשיו. אולי אני עושה את הדבר הלא נכון. אבל יש לי המון זמן. (יוצא.)

שלינק מזנק לארץ.

שלינק

(נעמד.) עכשיו, כשנעיצות החרב האחרונות הוחלפו וגם המילים האחרונות שעלו לנו לראש, אני מודה לך על העניין שהפגנת כלפיי. הרבה נשר מאתנו, בקושי נשארנו עם הגוף העירום שלנו. תוך ארבע דקות הירח יעלה, ואז ההמון יהיה כאן ללינק! (הוא מבחין שגרגה הלך, והוא הולך בעקבותיו.) אל תלך, ג'ורג' גרגה! אל תוותר בגלל שאתה צעיר. היערות כרותים, הנשרים מפוטמים, והתשובה המוזהבת תיקבר עמוק באדמה. (מסתובב. אור חלבי נראה בחורשה.) תשעה-עשר בנובמבר. חמישה קילומטרים דרומית לשיקגו. רוח מערבית. ארבע דקות לפני זריחת הירח, טבע בזמן שדג.

מרי

(נכנסת.) בבקשה אל תגרש אותי. אני אישה לא מאושרת.

האור מתחזק בחורשה.

שלינק

הכול מצטבר. דגים שוחים לתוך הפה שלך... מה האור המטורף הזה? אני מאוד עסוק.

מרי

(מסירה את הכובע שלה.) אני כבר לא יפה יותר. אל תסתכל עליי. החולדות כרסמו אותי. אני מביאה לך את מה שנשאר.

שלינק

איזה אור חלבי! אהה! זהו זה!

מרי

הפנים שלי נראות לך נפוחות?

שלינק

את מבינה שיעשו לך לינק' אם ההמון יתפוס אותך כאן?

מרי

זה בסדר מבחינתי!

שלינק

אני מתחנן אלייך, תשאירי אותי לבדי בדקות האחרונות שלי.

מרי

בוא, תסתתר בשיחים. יש מחבוא במחצבה.

שלינק

לעזאזל! יצאת מדעתך? את לא רואה שאני צריך להעיף מבט אחרון על הג'ונגל הזה? בשביל זה הירח מתרומם. (נכנס לאוהל.)

מרי

כל מה שאני רואה זה שאיבדת את האדמה מתחת לרגליים שלך. תרחם על עצמך!

שלינק

את לא יכולה לעשות בשבילי את הטובה האחרונה הזאת?

מרי

אני רק רוצה להסתכל עליך. גיליתי שזה המקום שאני שייכת אליו.

שלינק

אולי! אז תישארי! (נשמע צליל מרחוק). שתיים. אני צריך למצוא מקום בטוח.

מרי

איפה ג'ורג'?

שלינק

ג'ורג'? הוא ברח. איזו טעות בחישוב! מקום בטוח. (הוא קורע מעליו את הצעיף). החביות מתחילות להסריח. דגים שמנים טובים, תפסתי אותם בעצמי. מיובשים, ארוזים בתיבות. מומלחים. קודם התחילו בבריכות, נקנו, ביותר מדי כסף, פוטמו! דגים משתוקקים למוות, דגים עם נטיות להתאבדות, שכולעים קרסים כמו את לחם הקודש. פו! מהר עכשיו! (הוא ניגש לשולחן, מתיישב. שותה מבקבוק). אני, ואנג'ינג, שידוע בתור שלינק, נולדתי ביוקוהמה בצפון פיהו במזל צב! הפעלתי עסק לעצים, אכלתי אורז, והתעסקתי עם כל מיני אנשים. אני, ואנג'ינג, שידוע בתור שלינק, בן חמישים וארבע, גמרתי את החיים שלי חמישה קילומטרים דרומית לשיקגו בלי יורשים.

מרי

מה העניין?

שלינק

(ישוב). את כאן? הרגליים שלי נעשות קרות. תזרקי בד על הפנים שלי. תרחמי עלי. (הוא מתמוטט).

התנשפות בסבך. קול צעדים וקללות גסות מאחור.

מרי

למה אתה מקשיב? תענה לי. אתה ישן? עדיין קר לך? אני כאן, קרוב אליך. מה רצית עם הבר?

ברגע הזה סכינים חותכים את האוהל. הלינצ'רים נכנסים בשקט מבעד לפתחים.

מרי

(ניגשת אליהם.) לכו מייד ! הוא בדיוק מת. הוא לא רוצה שאף אחד יסתכל עליו.

תמונה 11

המשרד הפרטי של סי. שלינק המנוח. כעבור שבוע. מחסן העצים נשרף. פה ושם שלטים שכתוב עליהם: "עסק למכירה". גרגה, ג'ון גרגה, מרי גרגה.

ג'ון

זה היה טיפשי מצדך לתת למקום הזה להישרף. עכשיו כל מה שיש לך זה קרשים שרופים. מי יקנה אותם?

גרגה

(צוחק.) הם זולים. אבל מה אתם שניכם מתכוונים לעשות?

ג'ון

חשבתי שנישאר ביחד.

גרגה

(צוחק.) אני עוזב. את מתכוונת לעבוד?

מרי

אני מתכוונת לעבוד. אבל לא לנקות מדרגות כמו אימא שלי.

ג'ון

אני חייל. ישנו בתעלות מלאות מים. החולדות על הפנים שלנו לא שקלו אף פעם פחות מארבעה קילוגרם. כשלקחו את הרובה שלי וזה נגמר, אמרתי: מעכשיו והלאה כל אחד מאיתנו ישן עם הכובע שלו.

גרגה

בקיצור: כל אחד ישן.

מרי

עדיף שנלך עכשיו, אבא. הלילה יורד, ועדיין אין לי חדר.

ג'ון

כן, בואו נלך. (מסתכל מסביב). בואו נלך. חייל לצדכם. קדימה צעד! נגד הג'ונגל של העיר!

גרגה

השארתי את זה מאחורי. שלום!

מנקי

(נכנס בפנים זורחות, עם ידיים בתוך הכיסים). זה אני. קראתי את המודעה שלך בעיתון. אם עסק העצים שלך לא עולה יותר מדי, אני אקנה אותו.

גרגה

מה ההצעה שלך?

מנקי

למה אתה מוכר?

גרגה

אני עובר לניו יורק.

מנקי

ואני עובר לכאן.

גרגה

כמה אתה יכול לשלם?

מנקי

אני אצטרך קצת מזומן בשביל העסק.

גרגה

ששת אלפים, אם תיקח גם את האישה.

מנקי

בסדר.

מרי

יש לי את אבא שלי אחי.

מנקי

ואימא שלך ?

מרי

היא כבר לא כאן יותר.

מנקי

(אחרי הפוגה.) בסדר.

מרי

תחתמו על החוזה.

הגברים חותמים.

מנקי

בואו נלך כולנו לאכול. רוצה להצטרף, ג'ורג' ?

גרגה

לא.

מנקי

אתה עוד תהיה כאן כשנחזור ?

גרגה

לא.

ג'ון

בהצלחה, ג'ורג'. תסתכל קצת על ניו יורק. אתה יכול לחזור לשיקגו אם לא תסתדר שם.

השלושה יוצאים.

גרסה

(שומר את הכסף.) טוב להיות לבד. הכאוס נגמר. זה היה הזמן הכי טוב.